

№ 35 (600)
9 ВЕРЕСНЯ 2016 року

з програмою
ТБ

БУЧАНСЬКІ НОВИНИ

До уваги письменників, видавців та пошановувачів книги!

1-2 жовтня в мальовничому міському парку міста Буча Київської області (12 км від столиці) відбудеться 2-й Всеукраїнський фестиваль української книги «Книжкова Буча». Метою фестивалю є популяризація книжки для читачів будь-якого віку, відродження видавничої індустрії, знайомство гостей зі знайомими та молодими письменниками і, зрештою, сприяння розвитку української літератури.

Ініціаторами та головними організаторами «Книжкової Бучі» є: Національна Спілка Письменників України, Бучанська міська рада, та газети – «Літературна Україна» і «Бучанські новини».

У рамках фестивалю заплановано проведення презентацій нових книжок, автограф-сесій, зустрічей з відомими українськими письменниками тощо.

Просимо всі зацікавлені видавництва та ЗМІ подати заявки на участь у фестивалі до 25 вересня на e-mail: sv-kulida@meta.ua або телефонувати за номером: (093) 939-16-88.

Віце-президент фестивалю
Сергій КУЛІДА

Позиція обласної ради: Ворзель і Мироцьке — у складі Бучанської міської об'єднаної громади

Сесією Київської обласної ради були внесені зміни до Перспективного плану формування територій громад Київської області: до складу Бучанської міської об'єднаної територіальної громади включені Ворзельська селищна та Мироцька сільська рада Києво-Святошинського району.

Розгляду цього питання передувала робота постійної комісії Київської обласної ради з питань місцевого самоврядування, децентралізації та адміністративно-територіального устрою. За результатами проведених зустрічей з представниками органів місцевого самоврядування та громадськості було визначено, що лише Бучанська міська громада готова до об'єднання в тому вигляді, як пропонує Перспективний план, розроблений відповідно до методики, затвердженій Кабміном. Обласна рада висловила за врахування думки всіх громад при затвердженні документу, який стане дорожньою картою у проведенні головної реформи країни на місцях.

Більшість обласних депутатів підтримала зміни у складі Бучанської міської об'єднаної територіальної громади. Це рішення є ще однією перемогою громад, які впевненими кроками йдуть шляхом добровільного об'єднання.

Крім того, обласні депутати підтримали звернення Бучанської міської ради щодо необхідності перегляду існуючих меж районів. Як відомо, до об'єднаної громади з центром в Бучі увійшли громади, що за адміністративним поділом знаходяться в межах трьох районів: Бородянський - села Луб'янка та Блиставиця, Вишгородський - села Гаврилівка, Тарасівщина, Синяк, Раківка, Червоне, Вороньківка, Києво-Святошинський – село Мироцьке, місто Ірпінь - селище Ворзель, - що стало каменем спотикання у остаточному завершенні реформування, а саме проведенні місцевих виборів.

Відповідно до позиції Центральної виборчої комісії необхідною передумовою призначення перших виборів рад об'єднаної територіальної громади та відповідних сільських, селищних, міських голів, як і оголошення виборчого процесу таких місцевих виборів, є внесення змін до меж певного міста та району у разі входження територіальної громади, розташованої на території суміжного, у тому числі суміжного з містом обласного значення, району.

Водночас пункт 29 частини 1 статті 85 Конституції України відносить до компетенції Верховної Ради України

утворення або ліквідацію районів, встановлення і зміну меж районів і міст, віднесення населених пунктів до категорії міст, найменування і перейменування населених пунктів і районів.

Відтак область звертається до Верховної Ради України на законодавчому рівні визначити процедуру зміни меж районів у процесі добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ та міст відповідно до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад».

Оскільки це питання залишається й досі законодавчо не врегульованим, процес добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст, що розташовані в різних районах області, наразі гальмується.

До відома

Сьогодні в Україні вже утворено 177 територіальних громад, які об'єдналися; 798 - подали заявки про ініціювання об'єднання; 245 ініціювали вибори в своїх громадах.

Алла БАГІРОВА

НОВИНИ ОДИМ РЯДКОМ

Після завершення тендерних процедур, які на час проведення пригальмували будівництво гімназії, роботи на майданчику «закипіли». Наразі будівельники розповідають, що завезли цегли на місяць вперед і її вистачить, аби звести стіни другого поверху

Будівництво дитячого садка на Б. Гмирі триває: тут вистачає будівельних матеріалів, підвозять цеглу, а значить об'єкт активно будується, щоб прийняти малечу міста

Щотижня «підростає» ще один освітнянський об'єкт — добудова до ЗОШ №3.

Дитячий центр «Джерело» готується прийняти бучанських дошкільнят: облаштовуються групи, закуплено нові ковдри і подушки, полотенця, столовий посуд, шафи, лави; на території табору облаштовано ігрові майданчики.

Триває конкурс до Дня міста на краще подвір'я та прибудинкову територію.

ЩОРІЧНЕ ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТА ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Верховній Раді відбулося офіційне відкриття 5-ї сесії роботи парламенту 8-го скликання. Після виступу голови Верховної Ради слово взяв Президент Петро Порошенко. Основні тези Президента:

Порошенко незадоволений темпами реформ: У нас немає так багато часу

«Я так само, як і ви, незадоволений темпами і розумію, наскільки вони не відповідають очікуванням суспільства. Очевидною є необхідність пришвидшення системної модернізації в усіх сферах».

Стратегічно Україна йде правильним шляхом. «Але бачу ризики, як катком політичної дестабілізації можна розчавити перші паростки соціально-економічного відродження».

Досвід Грузії, Польщі, Словаччини та Сінгапуру свідчить про досягнення перших та беззаперечних результатів змін за 3-6 років після їхнього початку. «Але у нас немає так багато часу».

Фантазії про мир в обмін на території абсолютно ілюзорні

«Ми даємо собі звіт, що військового варіанту розв'язання проблеми територіальної цілісності не існує - це очевидно. По-перше, потенціал нашої армії суто оборонний. По-друге, ворог окупався в найбільш урбанізованих і густонаселених районах. Отже, єдиний шлях відновлення територіальної цілісності - це шлях політико-дипломатичний, але при цьому з опорою на оборонні можливості Збройних Сил України».

«Але виявляється, що не всі тут (у парламенті. - Ред.) цього хочуть, бо вони там інакші, бо вони якось не так голосуватимуть, бо вони виберуть не тих і не нас, бо тягнутимуть на схід, а нам на захід. Звичайно, що вголос ніхто цього не артикулює, але лукавство читається поміж рядків. Для мене, я хочу наголосити, ця філософія неприйнятна. І я скажу її апологемам так само коротко - по-вашому теж не буде. Фантазії про мир в обмін на території абсолютно ілюзорні. При такому підході не буде ні миру, ні територій, а залишається лише ганьба та вічно тліючий конфлікт».

Кожен посол отримав настанови на випадок не найкращого для нас сценарію

Порошенко зазначив, що під час наради послів, яка була наприкінці серпня, кожен посол отримав загальні та індивідуальні настанови, «в тому числі на випадок якщо розвиток подій в деяких країнах піде не за найкращим для нас сценарієм».

«Європа досі говорить єдиним голосом, але є і країни, в яких вже надто сильно в цьому голосі чути російський акцент».

Не дамо Росії втручатися в наші церковні справи

«Ми не будемо байдуже спостерігати втручання іншої держави у наші церковні справи. Шановні народні депутати, я хотів би подякувати вам за звернення Верховної Ради до Вселенського Патрі-

арха Варфоломія як предстоятеля нашої церкви щодо надання автокефалії православної церкви України. Такий крок був і є необхідним. Виходячи з традиції, для Вселенського патріарха дуже важливою є думка світської влади».

«У конституційних принципах взаємодії держави з релігійними організаціями не зміниться жодної коми. Свобода совісті ні чим і ні для кого не буде обмежена. Кожен українець матиме право вірити в бога по-своєму і ходити до своєї церкви».

Росія здійснює, крім військового втручання, ще й економічну агресію проти України

«Крім військового втручання, Росія здійснює і економічну агресію проти нашої держави. На початку десятиліття майже третина українського експорту йшла на російський ринок. Атака Кремля почалася ще до Майдану, і були запроваджені обмеження, які призвели до падіння українського експорту в 2013 році в Російську Федерацію на 15%. В 2015 році, в порівнянні з 2014 роком, наш експорт в Росію скоротився вдововину. Зниження триває і зараз - мінус 34% за підсумками першого півріччя. Частка Росії в українському експорті складає зараз лише 9% з подальшою тенденцією до падіння».

Питання Криму було закрито ще у 1954 і 1991 роках – він український

«Заява Путіна про те, що нібито питання Криму (у складі Росії. - Ред.) закрито - це його марення. Хоча насправді воно дійсно закрито і в 1954-му, і в 1991 році. Крим є, Крим був і Крим буде українським - ніякої іншої розмови не буде».

Порошенко хоче запровадити аналог поправки Джексона-Веніка

«Порушення Росією прав людини на окупованих територіях, в тому числі і щодо кримських татар, вимагає запровадження додаткових секторальних санкцій».

«Дипломатам України поставлено завдання активніше залучати міжнародних партнерів до звільнення наших політичних в'язнів, які утримуються в Росії та в анексованому нею українському Криму, та заручників на окупованій частині Донбасу».

Порошенко попередив, що не підпише Державний бюджет на 2017 рік, якщо там буде передбачене скасування стипендій або ж державного фінансування навчання у магістратурі.

«Я не пропущу бюджет на наступний рік, в якому буде скасування стипендій, державного фінансування навчання у магістратурі та інші експерименти».

Друге голосування за внесення змін до Конституції відбудеться, коли для цього визирють відповідні умови.

«Друге читання конституційних змін, примара яких постійно блукає цією залогою, не відбулося і не відбудеться, поки для того не визирють відповідні умови».

Президент закликає Верховну Раду не зволікати з ухваленням закону про спецконфіскацію та внести зміни до нього, які нардепи вважають за потрібне.

«Друзі, це борг, наш з вами борг, перед країною. Я вкотре закликаю проголосувати закон у такій редакції, яка знімає всі ваші побоювання. Внесіть ті зміни, які ви вважаєте за потрібне, але прийміть цей закон».

3% ВВП на оборону замало, але Україна не може собі дозволити більше

«Майже 3% внутрішнього валового продукту на оборону — це багато у порівнянні з ледь 1%, яким легковажили уряди ще всередині нульових років. Але це дуже мало для країни, яка в стані війни. Більше, на жаль, ми дозволити собі не можемо».

В умовах російської агресії від національної єдності і політичної консолідації залежить існування нашої держави.

«За умов, коли агресія Росії проти України все ще триває, а воєнна загроза зі сходу є найскладнішим стратегічним викликом, питання національної єдності і політичної консолідації - це є питання життя і смерті для нашої країни. Це, власне головне, що я хотів би сьогодні сказати».

Мир, безпека і реформи – це складові успіху України

«Державна самостійність дала демократію і свободу, почуття громадянської гідності і національної єдності, навчила захищатися і відкрила європейську перспективу для нашої держави. Тепер наші духовні і моральні досягнення маємо доповнити матеріальними здобутками, забезпечивши підвищення добробуту кожного громадянина вільної України. І це головне наше завдання. Для досягнення такої амбітної мети, нам потрібні три складових - мир, безпека і реформи».

МОВОЮ ЦИФР

В МІСТІ ПЛАНУЄТЬСЯ ВСТАНОВИТИ 20 ЗАГАЛЬНОБУДИНКОВИХ ЛІЧИЛЬНИКІВ ТЕПЛОВОЇ ЕНЕРГІЇ.

Нині роботи виконуються за чотирма основними напрямками, а саме облаштування:

- житлового фонду та об'єктів соціальної сфери; теплового господарства; водопровідно-каналізаційного господарства та дорожньо-мостового господарства.

Станом на сьогоднішній день, роботи виконуються відповідно до плану, направцьованого відділом житлово-комунального господарства та господарюючими підприємствами.

В цілому заплановано комплексно підготувати до осінньо-зимового періоду 215 будинків і вже сьогодні виконано 86 відсотків роботи.

Як було зазначено, по об'єктам теплового господарства всі роботи вже вико-

Зима холодами не злякає

6 вересня під керівництвом заступника міського голови Олександра Смолькіна відбулась нарада, на якій вирішувались пріоритетні питання з підготовки міста до опалювального сезону.

нані.

Готовність об'єктів водопровідно-каналізаційного господарства на сьогоднішній день характеризується такими показниками:

- ремонт або заміна каналізаційних водопровідних мереж – 130 відсотків;
- підготовка водопровідних каналізаційних станцій – 93 відсотки.

Також вже виконано капітальний ремонт 15930 м² дорожнього покриття вулиць і доріг.

Крім того, до початку опалювального періоду буде встановлено 20 загальнобудинкових засобів обліку теплової енергії.

За результатами наради було вирішено активізувати роботу щодо підписання актів готовності теплового господарства та готовності житлових будинків і споруд до зими.

Після наради завідувачем відділу житлово-комунального господарства Оленою Докай та головним інженером БУЖКГ Ларисою Матвійчик було проведено технічне обстеження будинків та тепловпунктів щодо стану готовності до опалювального сезону. Перевіряли не

лише загальний стан будинків, а й підвальні приміщення та навіть дахи. До обстеження будівель мікрорайону Склязовський долучився депутат Бучанської міської ради Сергій Мостіпака. Деталь-

ніше про висновки комісії читайте в наступному випуску газети.

Галина КАМІНСЬКА

НАРОДНІ ГЕРОЇ

водиться у корівнику, спати на дошках і миритися з відсутністю води. Та за його словами, всі незручності можна подолати, якщо є мета – перемога.

В перші дні вдома, після повернення з передової, його радувала просто наявність ванної кімнати та вбиральні, зізнається Савелійович. Та не зважаючи на всі зручності, п'ять місяців відпочинку та тиші були непростими. Вдень - він постійно згадував війну та переймався долею хлопців на передовій, а вночі йому часто снилися кулеметні черги та вибухи снарядів.

«Приемних спогадів з передової звісно ж немає, втім усвідомлення того, що там на тебе чекають, змушує повертатись назад», - пояснює Сергій Савелійович.

Та повернеться він не один. В жовтні до численних «синів» заступника командира реактивної батареї 93-ї ОМБр по роботі з особовим складом приєднається ще один – рідний син.

Галина КАМІНСЬКА

ДЕНЬ РЯТІВНИКА

Замість сховищ – комірчини з консервацією

Чи готове місто до надзвичайних ситуацій?

У випадку надзвичайних ситуацій саме працівники цивільного захисту першими приходять на допомогу. Звісно хочеться вірити, що випадків, які загрожуватимуть життю населення ніколи не трапляться. Втім у часи нестабільної економічної ситуації та війни на сході України можливо все, і потрібно бути готовим до будь-чого. Чи готова Буча до екстрених подій кореспонденти «Бучанських новин» дізнавались у начальника відділу з питань надзвичайних ситуацій та оборонно-мобілізаційної роботи Сергія Коваленка.

«В Бучі зараз нараховується 16 захисних споруд, з них два сховища та чотирнадцять протирадіаційних укриттів. Втім статус «обмежено готових» має лише два приміщення з усіх 16. Така ситуація склалася тому, що мешканці будинків, в яких за планом знаходяться сховища вже давно перетворили їх на комірчини та використовують у власних цілях. До прикладу, зберігають консервацію. Та навіть ці два сховища не мають всіх необхідних умов для тривалого перебування в них. Адже згідно з нормами в захисному укритті має бути водопостачання, світло, туалети та засоби зв'язку», - пояснює Сергій Миколайович.

Втім не все так погано, адже в Бучі є 64 000 м2 підвальних приміщень, де на перший час у разі лиха, якщо ситуація не критична, можуть сховатись люди.

Виходячи з неофіційних даних, згідно яких в Бучі зареєстровано близько 35 тисяч осіб, площі цих приміщень має вистачити майже на всіх мешканців міста, з розрахунку 2 м2 на людину. До того ж міська рада уклала угоду з автотранспортним підприємством, яке зобов'язане у разі екстреної ситуації надати певну кількість транспорту для вивезення людей за межі міста.

В гарному стані також підвальні приміщення деяких шкіл та садочків, та є такі лише у частини навчальних закладів. Дізнатись про адреси усіх підвальних приміщень міста можна на офіційному сайті Бучанської міської ради.

На переконання керівника відділу з надзвичайних ситуацій, діючі укриття здатні захистити, скажімо, від усіх видів зброї, які наразі використовуються у зоні АТО, а від бомбардування - ні. Навіть в умовах мирного часу треба бути готовим до війни, тоді жодні катаклізми не застануть зненацька.

Місто повністю готове до можливих примх природи

А ось до надзвичайних ситуацій, які іноді влаштовує матінка-природа місто готове майже на всі 100 відсотків. Найпоширенішими з них є аномальні снігопади та пожежі торф'яників. Буча потерпала від цих явищ неодноразово, тож місцева влада має досвід вирішення таких проблем. Сергій Коваленко згадує, що в 2016 році проблему зі снігопадом вдалося вирішити досить швидко, тож і в цьому році до надзвичайної кількості снігу Буча готова, адже міськрада підписала угоди з організаціями, що в разі необхідності нададуть снігоочисну техніку.

На щастя, в цьому році торф'яники не горять, оскільки в річці Рокач, яка в минулому році зміліла від засухи, в цьому рівень води підвищився. На майбутнє Буча може взагалі уникнути таких проблем. Міська влада планує затвердити проект будівництва штучних резервуарів на торфовищах, заповнених водою з заплави річки Рокач, на випадок загоряння.

Галина КАМІНСЬКА

Савелійович на передовій пліч-о-пліч із синами

В свої 59 з половиною мешканець Бучі Сергій Смаглій пішов на фронт за власним бажанням і більше року провів в зоні АТО. Та повернувшись з війни, він не зміг просто всидіти вдома, коли на передовій залишились його «сини».

кожного і залишитися таким, як ти був «до», майже не під силу нікому.

Про війну, криваву і безжальну, Сергій Савелійович дізнався ще в дитячі роки з розповідей батька, учасника Другої Світової. Але і уявити не міг, що сам колись потрапить на фронт.

В Бучу Сергій Смаглій переїхав лише кілька років тому із міста Херсон, де він тривалий час жив і працював та навіть обирався депутатом, тому свідомості йому не займати. Про це свідчить хоча б те, що, вийшовши на пенсію, можна було б тихо спочивати на напрацьованих за роки «трудових лаврах». Але такий шлях

не для нього. Він вже вдруге вирушив захищати Батьківщину.

Отже, участь в АТО – це поклик серця, а не шанс отримати додаткові фінанси. Говорить, що на життя йому коштів вистачає. «Одна із причин, чому я пішов в АТО – це бажання перевірити стан армії. Не буду багато говорити на цю тему, втім скажу, що поступово все змінювалось на краще. І нині, я думаю, якщо росіяни підуть в наступ – ми не поступимося», - розповідає бойовий офіцер.

Досить тяжкими для Сергія Савелійовича є побутові умови, або, точніше, їх практична відсутність. Адже жити до-

ПРОБЛЕМИ І ВИРІШЕННЯ

Повернути місту «візитівку»

Одна магістраль – найдовша в нашому краї – стрілою мчить вулицями Вокзальна та Соборна, з'єднуючи Баланівку, Бучу, Ірпінь, Романівну і далі. Лише в одному місці цей автошлях стишує політ – на бучанському залізничному переїзді. Водії гірко жартують, що треба змінити тип сигналу, який вмикають при закритому шлагбаумі, бо дуже дістає під час довгих чекань.

А з 2013 року додалася ще й проблема пішохідного переходу через колії, який був демонтований у зв'язку з модернізацією перону. Тепер люди, яким треба з вулиці Вокзальна найкоротшим шляхом дістатися автобусної зупинки в ірпінсько-київському напрямку, виламують собі ноги і стирають підбори на гострих камінчиках необладнаної стихійної доріжки, через шість пар рейок. Правда, є наземний перехід за пішохідним мостом. Він добре обладнаний, хоч і завузький. Там не просто роз'їхатися двом дитячим візкам, не кажучи вже про інвалідні. Але, нехай пішоходи вибачають: на табличці зазначено, що це службовий прохід... А раз «службовий», значить, обмежується коліями. А далі – необладнаний спуск по насипу. І знову бідолашні люди деруться вгору або скочуються донизу, як кози, виламуючи собі ноги і стираючи на жорстві взуття. Одне втішає – насип насправді невисокий. До того ж, як вважають залізничники, це вже не територія залізниці. А тому турбота про обладнання сходів по насипу належить до сфери міського благоустрою.

Бучанська міська рада 19-го лютого нинішнього року звернулася з цими питаннями до начальника регіональної філії «Південно-Західна залізниця» ПАТ «Укрзалізниця». 11-го березня в Бучі працювала робоча комісія у складі 18 членів під головуванням головного інженера Київської дирекції залізничних перевезень та причетних підрозділів. Комісія, до роботи якої був запрошений Бучанський міський голова Анатолій Федорук, на місці вивчала стан безпеки наземних пішохідних перетинів залізничних колій в межах станції Буча. Був підписаний акт обстеження. А вже 24 березня від залізниці в місто надійшла відповідь з висновками.

На місці демонтованого пішохідного переходу не передбачається створення нового. Натомість для потреб маломобільних груп населення буде створена ще одна пішохідна доріжка вздовж залізничного переїзду, з боку Ірпеня. Таким чином, в межах станції закріплюються два обладнаних переходи через колії – біля пішохідного мосту та вздовж залізничного переїзду. Відстань між ними – 400 метрів.

А для унеможливлення ходіння по коліях в непередбачуваних для цього місцях та уникнення травматичних випадків розглядається можливість будівництва паркану на узбіччі, протяжністю близько 1700 метрів.

Залізничники пропонують також спорудити шумозахисні екрани вздовж залізничної колії – знову таки за рахунок місцевого бюджету. Серед інших питань також було розглянуто питання облаштування транспортного вузла для залізничного та автобусного транспорту на привокзальній площі.

Крім цієї нещодавньої проблеми, є ще декілька. На вокзалі бовваніє споруда кінця 1960-х років, яка не витримує жодної критики. Йдеться про пристанційну громадську вбиральню. І що б не казали, будинок всі вбиральні на всіх вокзалах країни однакові, і скільки б весен і осеней їх не фарбували вапном, і скільки б разів на день не зливали підлогу водою і не посипали хлоркою, наша вбиральня залишається такою, якою стоїть на цьому місці вже десятки років – відразливою. Відвідування вбиральні вимагає неабиякої рішучості через різкий сморід, який коїться з відкритих дірок.

Не слугує окрасою Бучі і монумент нездалого господарювання – обгорілий скелет колишнього кафе «Фараон» (хто ще пам'ятає). Як то кажуть – не людям і не собі. Господарі, агов, де ви? Зробіть на решті що-небудь!

Поеднуючи в один фокус зору стихійний перетин колій, обгоріле громаддя кафе та несимпатичну вбиральню, мимоволі виникає паралель з Бермудським трикутником. Тільки у нашому варіанті тут губляться не кораблі, а сам сенс станції, як візитівки міста. Невже вокзал востаннє був символом міста п'ятнадцять років тому, коли урочисто святкувалося 100-річчя Бучі і було встановлено пам'ятну дошку?

Підсумовуючи проблематику, скажемо лише, що вихід завжди є.

Якщо не обладнувати перехід на старому місці, то хоча б загородити небезпечну зону парканом. Якщо не будувати сучасну магістральну розв'язку та підземний пішохідний перехід, то хоча б розширити не менше як до двох метрів перехід вздовж залізничного переїзду, який обладнано шлагбаумом, звуковою та світловою сигналізацією. Тим паче, що позитивний діалог між «Укрзалізницею» та містом Буча, здається, розпочався. Якщо не зносити громадську вбиральню, то хоча б модернізувати її. А огидне згарище можна хоча б тимчасово закрити від людського ока, як той пам'ятник Щорсу біля Центральних залізничних кас у Києві.

І наостанок. До ошатної старовинної будівлі нашого вокзалу дуже пасував би старовинний паровоз. Адже колись тут такий маневрував на втіху дітям і дорослим. Може, колись бучанці зважались та скинуться грошиками, щоб придбати такий музейний експонат, який можна буде також використовувати для пізнавальних цілей. А замість пронизливого виття сигналізації на переїзді можна, наприклад, вмикати гімн Бучі. Чому б не помріяти про гарний подарунок для рідного міста напередодні Дня його народження!

Микола ДЕМ'ЯНОВ

ФОТОФАКТ

Фракції Бучанської міської ради БПП «Солідарність» та партія «Нові обличчя» презентували загальноосвітнім школам міста волейбольні та баскетбольні м'ячі для оновлення спортивного інвентарю. Передали подарунки у Бучанський відділ освіти голови небайдужих фракцій Людмила Войналович, Сергій Мостіпака та голова регламентної комісії Катерина Цип'яшук з побажаннями нових спортивних досягнень підростаючому поколінню.

СВЯТО В РОДИННОМУ КОЛІ

Традиційно у перші вихідні вересня Ворзель святкує День селища. Цього року громада зібралася на 116-річницю своєї малої батьківщини.

Всі дійства відбувалися в щойно урочи-сто відкритому парку «Ворзель», який розкинувся облаштованими алеями навколо перлини Ворзеля – Уваровського дому.

Цього року Ворзель святкував по-особливому. Іще під час підготовки народилася ідея провести фестиваль «Ворзель – єдина родина», щоб кожен бажаючий мав змогу поділитися своїми талантами зі сцени. Прекрасно вписалася в задум Ворзельської селищної ради і пропозиція представників волонтерського руху селища, які взялися за підготовку благодійного ярмарку за участі місцевих майстрів ужиткового мистецтва.

Уже з самого ранку 3 вересня у Ворзелі вирувало святкове життя. Початок поклати велогонка і футбольні змагання. В затишку алеї розмістилися майстри із власноруч зробленими виробами. Їх було так багато, що в розмаїтті покупи навіть купилися. А тим часом діти збиралися купками біля дорослих наставників, щоб познайомитися з таємницями ремесел, які уподобали. Поруч розташувалися школярі з випічкою та поробками для продажу, підтримуючи благодійну акцію допомоги війнам АТО, що знаходяться на лікуванні в Ірпінському госпіталі.

А на сцену один за одним виходили читці, співаки, танцюристи різного віку – від дитсадківської малечі до дорослих і заслужених артистів. І всі вони є ворзелянами. Під сценою був справжній аншлаг і суцільні овації! З великими показовими програмами виступили також вихованці Бучанської школи мистецтв та ворзельський колектив народної пісні «Перевесло».

Поруч з Уваровським домом ворзеляни влаштували частування. Були і торгові ятки. Але головно – це страви з пилу-жа-

ру, що вигравали булькотінням прямо тут – у величезних казанах. Та й вибрати було з чого. Селищна рада пригостила кулішем та борщем з пампушками. А поруч – юшка і куліш від представників волонтерського руху, які одночасно збирали пожертви в рамках благодійної акції.

До пізнього вечора тривало гуляння. А завершив свято танцювальний марафон під супровід «Оркестру доброго настрою» з Бучі. Витанцьовували так, ніби і не втомилися за цілий день.

Єдиною перервою у веселощах була урочиста частина свята. Та й вона пройшла у піднесеному настрої. Відкрила її Ворзельський селищний голова Лариса Федорук словами: Ми всі – єдина родина, яку пов'язало долею наше селище. І не важливо коли і якими шляхами кожен з нас прийшов на цю благословенну землю. Головне, що нас єднає мета – створити власними руками і розумом селище, де буде комфортно жити і дорослим, і дітям».

До слова також були запрошені почесні гості свята – сільські голови Бучанської міської об'єднаної територіальної громади на чолі з мером Бучі Анатолієм Федоруком. Він своїм зверненням до ворзелян додав оптимізму: «Ворзель-курорт має лунати по всій Україні як оздоровниця державного значення. Ворзель має стати перлиною Київщини. Плекаємо велику надію на те, що так і буде, а ми всі – члени об'єднаної громади – цьому будемо всіляко сприяти».

З вітальними словами до громади звернулися старійшини Ворзеля – Почесні громадяни минулих років. А палкими оплесками громада підтримала цього-

річне поповнення в цій почесній компанії: Романовську Євгенію Степанівну, медичну сестру Ворзельської амбулаторії загальної практики сімейної медицини.

Нагороджені грамотами, відзнаками, преміями та цінними подарунками кращі працівники виконкому, підприємств селища, підприємці, громадські діячі.

Також пошановані учасники АТО, волонтери та члени координаційної ради учасників АТО. Серед нагороджених були і так звані переселенці із сходу України. Їх відзначили за високу громадянську позицію та патріотизм.

За доброю традицією подарунки отримали багатодітні сім'ї, молодята та батьки новонароджених. А особливо весело віншували «золоті» пари, що відсвяткували півстолітній ювілей. Присутні на урочистій частині так скандували «Гірко», що ветеранам сімейного життя довелося повернутися в молодість і згадати як то було на весіллі.

Всі присутні на святі висловлювали подяку за організацію і керівництву селища, і активним членам громади, які взяли участь. Воно вийшло домашнім і теплим, як в родині, яка вміє добре працювати, а коли збирається на день народження, то й концерт влаштувати може. І дійсно, талантів народжує і пригортає до себе ворзельська земля.

Алла БАГІРОВА

ГАВРИЛІВКА

Бучанська найкраща

Нещодавно довелося побувати у Гаврилівці. Як завжди, найперше навідався до сільського голови Олега Проксьона. На жаль, його на місці не застав. Воно й не дивно, бо людина ця завжди зайнята, до своїх обов'язків ставиться чесно і добросовісно. Більше того, ми домовлялися зустрітись з ним о 8-й ранку, а коли я прибув сюди, то мій годинник уже показував 11-ту. Відтак зайшов у перший кабінет, двері якого були відчинені навстіж. Привітався як кореспондент «Бучанських новин» та поцікавився, де знайти голову.

- І вам доброго дня. А я інспектор по субсидіях Валентина Фігурська. Раді вас бачити. Найперше, передавайте колективу «Бучанських новин» щирі наші вітання. Гаврилівчани

дуже люблять вашу газету. Вона цікава, змістовна, замітки легко читаються, думки в них доступні. Я читаю її всю, від першої і до останньої сторінки. А Олег Григорович зараз буде.

А ж раптом захопить до кабінету Валентини інспектор по військовому обліку Людмила Паламаренко. Дізнавшись, що я представляю «Бучанські новини», вона також несподівано для мене висловила і свою думку відносно нашої газети.

- Останнім часом я маю можливість читати багато газет різного стилю. Без перебільшення, бучанська найкраща. Незаангажована, чуйна, добра газета. У ній все для людей і про людей. Як правило, читаю її ввечері, коли вже всю заплановану роботу зроблю. Заварюю вечірній чай, вмошую у кріслі і не поспішаючи читаю свою «бучанку» від А до Я. Ми так називаємо поміж себе вашу газету.

- Дякую вам за гарні слова на адресу нашого тижневика. Хотілося б від вас дізнатися, про які ще колейдоскопи життя нашої Бучанської об'єднаної громади ви маєте бажання прочитати на шпальтах «бучанки»?

- Хочеться більше читати матеріалів про наших земляків, сказала Валентина, а подумавши додала: про роботу промислових та сільськогосподарських підприємств, про так званий малий бізнес та про людей з невиробничої сфери нашого краю.

- А я від себе додам, тільки не ображайтеся, - тихо мовила Людмила, - критичні матеріали ще більше прославили б вашу газету. Зрештою, я розумію, що ми не в праві давати вам завдання. Головне, будьте такими, як ви є, бо насправді ваш тижневик і нині кращий за інші районні.

Учасники блиставицького самодіяльного квартету.

У Оксани Прокаєвої голос чистий, оксамитовий. Мама казала, такий у бабусі був. Спочатку Оксана любила народні пісні, зачаровувалася ними, як і бабуся. А як їх не любити, адже вони такі задумливі, розлогі про козацьку долю, про дівчину, яка в зеленому гаю заблукала, про явір над швидкоплинною річкою, про три верби, які журяться над тихим ставком і сумують...

А коли підросла, вона ще й полюбила естрадні пісні. Тож після закінчення рідної школи в Бершаді, що на Вінничині, Оксана недовго вибирала майбутню професію, а відразу поступила в Тульчинське училище культури. Успішно його закінчила і одержала на руки диплом спеціаліста по вокалу. Вийшла заміж, народила Олексійка та Ігорька, яким нині відповідно уже 25 і 21 рік.

До речі, Оксана Прокаєва починала свій трудовий шлях у Бучі, потім перевелася в Блиставицьку школу, де вела уроки музики і співів. Відтак прищеплювала місцевій дітлашній любов до української пісні, найкращої у світі. Та все ж її тягнуло в будинок культури, адже вона за професією клубний працівник.

Як тільки в 2010 році вона стала директором Блиставицького будинку культури, відразу взялася за художню самодіяльність. Наче по краплині збирала блиставицький ансамбль, у яких були дзвінки і чисті голоси. Відтак до неї в поле зору спочатку потрапив Микола Шевченко. Він відразу став солістом місцевого хору. Гарний голос Євгена Подолька підмітила, коли той ще був школярем. Євген Олександрович порекомендував Прокаєвій взяти під своє крило місцеву красуню Аліну Дячок.

Є в селі співоочий квартет

Оксана Юріївна довго експериментувала. Спочатку кожен з обдарованої трійки виступав як соліст. Потім пробували себе в дуетах, тріо, аж поки в 2012 році на День молоді не заспівали квартетом. До нього, зокрема, увійшли уже згадані Микола Шевченко, Євген Подолько, Аліна Дячок та сама Оксана Прокаєва. Як почали вони співати, то тиша така запанувала в залі, що їм аж боязко стало. Та як закінчили співати, зал раптом вибухнув палкими і довгими оваціями, і ніяк не відпускали їх зі сцени. Відтак земляки змусили новостворений квартет співати ще і ще.

Після закінчення концерту друзі підходили до них і ніби домовившись, наперебій казали: «Ми не знали, що ви так гарно співаєте, тож і надалі продовжуйте співати квартетом». Той день співаки гурту запам'ятали, як день високої довіри земляків до їхнього самобутнього таланту.

- Було, - каже Оксана Прокаєва, - йду ранком на роботу в будинок культури, сонцю всміхаюся, і такий світ відкривається переді мною широкий і чистий, що хочеться не лише співати, а й щось створювати нове, ще більш цікаве для своїх земляків.

Оксана Юріївна шанобливо згадує вчителів Бершадської музичної школи, де їй допомогли опанувати гру на клавішнику, і викладачів Тульчинського культурпросвіту, котрі навчили не лише співати, а й любити до беззастережності українську пісню. Вона радіє, що їй вдалося передати цю любов і своїм молодшим друзям по квартету. Тепер за будь-якої погоди вони поспішають до сільського будинку культури на репетицію, щоб розучити якусь нову українську пісню. Бо як же усталеному гурту жити без пісні?

Нині у їхньому репертуарі десятки різножанрових пісень, таких як «А на Україні», «Розпрямуйте хлопці коней», «Грає сонце», «Коза Мар'яна», «Василина», «Перше кохання» і багато-багато інших. Нині їх часто запрошують на концерти у села нашої Бучанської об'єднаної громади і навіть в інші райони Київщини. Тож побажаймо блиставицькому квартету успіхів і надалі. Нехай світлою буде їхня дорога на стежі самодіяльного мистецтва.

Матеріали підготував
Іван ЖУК, фото автора

Книжкова Буча

З ПИТАНЬ РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ:
(044) 383 50 73; (093) 418 61 69

ГАЗЕТА ВИХІДНОГО ДНЯ

Гасло: «Письменник – совість народу», – має повернутися

Володимир Шовкошитний, якому нещодавно виповнилося лише шістдесят, - поет і прозаїк, доктор філософії в галузі політології, професор, директор видавництва «Український пріоритет», громадський діяч.

А ще – один із натхненників фестивалю «Книжкова Буча».

До того ж, цього року письменник став лауреатом престижної премії імені Григорія Сковороди «Сад божественних пісень».

І сьогодні Володимир Федорович – гість «Бучанських новин».

– Пане Володимире, ви ненаситно беретеся за всілякі громадські обов'язки, маєте репутацію щирого бунтаря, якого притягують суспільно-політичні вогнища. А скільки часу залишається сучасному творчості?

– Найкращі мої твори, вважаю, народжуються під час моїх численних поїздок. Тож скільки часу залишається на творчість? Не більше ніж у будь-якого митця: 24 години на добу. Дехто з нас спить більше, дехто менше, я сплю чотири-шість годин на добу. Маю величезний гріх перед колегами по цеху, бо за все своє життя випив менше, ніж деякі з моїх колег учора з вечора. Я не втрачаю час на божєм житті. Пишу, навіть якщо у мене немає комп'ютера чи ручки поруч, весь свій час, у тому числі й уві сні.

Часто вночі сняться вірші або цілі фрагменти з романів. Пишу на комп'ютері ще з 1990 року. Щоправда, втратився чар, коли скрипить перо чи олівець по паперу, але той чар, очевидно, притаманний будь-кому на початкових етапах – графоманійних.

– Хто ваш найперший читач? І як впливає його думка на вашу творчість?

– Намагаюся не показувати незавершені твори нікому, окрім редактора й коректора, хіба окремі епізоди. Думка перших читачів іноді впливає, особливо редактора – іноді примушує навіть поборотися зі своїми власними стереотипами.

– Нині прозу і навіть поезію наводять брутальність і навіть нецензурщина. Або якісь авангардні вибрики. Ваше ставлення до такого роду новацій?

– Я сприймаю всі новації, особливо, якщо вони талановиті. Але в ста випадках із ста всі ці «новації» вже сотню разів застосовувалися до цих «новаторів», просто вони про це ще не знають. Зазвичай ці потуги минають, як нежить або свинка, й залишається талант або ж все лопається, як мильна бульбашка. Стосовно «великаво, магучево рускага мата»: однією із функцій літератури є функція нормотворча, література впорядковує мову, розчищає її від бур'янів, а не насаджує в неї дебілізм і варварство «старшого» брата.

– Зустрічаючись з людьми, особливо з молоддю, в тому числі в російськомовних регіонах, ви відчуваєте настрій аудиторії. Продіагностуйте ставлення людей до мовної ситуації?

– Ще до російської агресії на сході нашої країни я зустрічався в університеті імені Даля в Луганську з майбутніми філософами, економістами, юристами. Півтори години тривав мій виступ. Потім майже дві години я підписував автографи на власних книжках (на чотирьох різних). Студенти, взявши по одній книзі, відходили, дивилися, що подруга чи друг взяли іншу книжку, приходили і брали таку саму, потім приходили за третьою, за четвертою. Моєму товаришу довелося двічі бігати до машини, приносити великі сумки з книжками, щоб вистачило всім.

В російськомовній школі № 54 в місті-герої Харкові я почав з того, що сказав: «Хлопці і дівчата, не брешіть і не слухайте брехунів, які кажуть, що Харків – перша столиця. Харків насправді зробив велику антиукраїнську справу, коли,

Володимир Шовкошитний

повівшись на брехливі демагогічні заклики Артема та інших червоних зайд, ударив ножом у спину Києву – Українській народній республіці. Тож ви ніяк не перша столиця, а перша антиукраїнська совєцька столиця. Однак навіть тодішні більшовицькі лідери почали українізацію, бо інша Україна неможлива, вона може бути тільки українською.

Тому принагідно звертаюся до тих із співгромадян, які себе усвідомлюють українцями або мають у власних жилах хоч якийсь відсоток української крові, віримо в те, що ми є і будемо.

– Чи відчуваєте ви пієтет перед класиками української літератури?

– Авжеж. Для мене це була неймовірна подія – бачити таких людей. Якоюсь Світлана Йовенко сказала: «Володод, я показала Ліні Василівні ваші вірші, вона їх високо оцінила». Я був у захваті. І потім, на першому установчому з'їзді Руху я побачив Ліну Василівну (ми були вже знайомі), поруч стояла її донька Оксана Пахльовська, я підійшов – і Ліна Василівна обняла мене і сказала: «Молодець, Волододу». Я думав, що полечу.

Нині немає цього. Від присутності справді феноменальних людей душі не здригаються. Приїздиш в університет на філфак і кажеш: «Вчора я мав бесіду із Дмитром Васильовичем Павличком» – і жоден м'яз не тремтить на обличчі, слюза ні в кого не вискочить, крила не виростають.

Кажу: «З Іваном Федоровичем Драчем ми тоді-то писали декларацію». Волосся дибки не стає, нічого не відбувається. Щоправда, коли говориш про Ліну Василівну, виявляють пієтет. Бо Костенко для молоді легендарна таємниця, загадка. Вони народилися, закінчили школи, університети і ніколи її не бачили. Раптом почули, що вийшли такі-то книжки, і Ліна Василівна зробила кілька воляжів, погодившись на всеукраїнський тур. Та молодики у Львові зневажливо булькнули щось, і Ліна Василівна відреагувала фразою типу «авіаносці не ходять по болотах».

Відкриття скульптурної композиції, присвяченої фестивалю «Книжкова Буча». 24 серпня 2015 р.

Тож нині стоїть величезне завдання перед Спілкою письменників знову сакралізувати письменництво, вивищити працю письменника, зробити книгу престижною, читання предметом гордості, для молоді перш за все. Людина, яка читає українську книгу (а не втуплюється у ноутбук), скажімо, у метро, має стати взірцем.

Для цього має бути задіяна вся державна машина, яка нищила українську книгу, український книготорг. Колись було гасло: «Письменник – це совість народу». Я хочу, щоб це гасло повернулося. Очевидно, треба працювати із самими письменниками, щоб ті із нас, хто не є совістю народу, намагалися бути сумлінними. Я думаю, що таких небагато, які не є совістю народу. Просто нас мало чують. Наклади книжок мізерні.

– Лауреат Шевченківської премії Григорій Гусейнов в одному з інтерв'ю сказав: «З двох тисяч членів Спілки письменників України, на жалість, тільки за три десятки насправді пристойно пишуть. Хай не ображається решта... Сьогодні українська література – це такий сумний напівцивільний, і дуже багато треба зробити, щоб якийсь виправити ситуацію. Ми влізли чогось в політику, причому в дешеву політику – так не можна робити. Бо письменник – це еліта, і це завжди має бути щось взірцеве...»

Чи погоджуєтесь ви з цією оцінкою? Порадьте людям, яка стоїть перед книжковими розкладками, кого з українських сучасників варто читати.

– Раджу читати того ж Григорія Гусейнова, історичні романи Івана Корсака, Юрія Щербака, Ліну Костенко – поезію й прозу, Світлану Йовенко й Любов Голоту, Сергія Грабара, з молодших Сергія Пантюка, Павла Вольвача, Володимира Даниленка, Станіслава Бондаренка. Серед молодих поетів мені особливо подобаються Аня Малігон, Аня Атаманенко, Аня Багряна, Ваню Крюгер.

Зазначу, що відкриттям для мене стали книги Сергія Куліди, з яким я зацікавився ще в середині 1980-х, коли він працював в літературній редакції Українського радіо. Документальні розслідування Сергія, написані, до речі, на високому художньому рівні, («Красные шпионы», «Красные шпионы. Под грифом «Секретно» та «Трехликий «Смерш» – це, я вважаю, вершина журналістики. Такі книжки сьогодні дуже затребувані, бо розповідають про нещодавню нашу історію неупереджено, примушують замислитися...

– Коли ми вже заговорили про головного редактора «Бучанських новин», то не можемо не оминати фестиваль «Книжкова Буча», який ви разом, якщо я не помилюсь, придумали.

– Все-то воно «так», але, як казав відомий літературний герой, «не так».

– А як?..

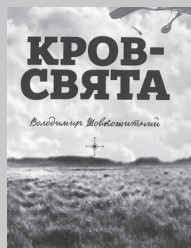
– В минулому році ми разом із Сергієм відпочивали в одеському Будинку творчості письменників. І ось під час вечірньої посиденьки, де був присутній і директор закладу поет Олександр Косенко, Сергій, розповідаючи про Бучу, похвалився, що

ЩО ПОЧИТАТИ...

Володимир Шовкошитний.

«Кров — свята».

Епопея-трилогія «Кров — свята» не наче скидає з нашої історії шкаралупу ворожих міфів і являє читачеві храм української державності вже без ристувань. А заодно і вказує шлях очищення колективної пам'яті через її звільнення від намулу малоросійства й меншовартості, через прищеплення українському суспільству гегу гідності й самоповаги та психології переможців. Це наш український аналог «Війни і миру» чи «Тихого Дону». Дуже український. І дуже європейський.

Степан Процюк. «Трикутник».

Бермуди людського існування - любов, смерть і невблаганний час. Ми не можемо пояснити феномену цих трьох стихій, ми не маємо можливості їм опиратися.

Саме про це проза Степана Процюка, письменника для неелітичних, тих, хто має розум і серце, гартовані в горні пристрастей і бажань. Тих, хто не вважає своїми предками мавп і прагне бути схожим на Творця. Тих, кому це інколи вдається.

Володимир Ушенко.

«Будні районного гебіста».

Присвячується оперуповноваженому московського управління КГБ капітану Віктору Орехову, який свідомо постав проти радянської системи, як міг захищав дисидентів, попереджував їх про підготовані гебешниками «гострі» заходи: обшуки, аудіо- і відеозаписи, телефонні прослушки, арешти. Був заарештований і засуджений на 8 років позбавлення волі, які відбув від дзвінка від дзвінка.

Вини своєї не визнав, не каюся, а в листах керівництву СССР з місць ув'язнення доводив про неприпустимість використання спецслужб проти політичного інакомислення, однак марно.

міський голова Анатолій Федорук, який за словами співбесідника зробив із заштатного селища місто-сад, ініціював і надзусиллями таки створив унікальний парк, куди на вихідні приїздить навіть кияни. Тоді ж Сергій і промовив: «А давайте проведемо у Бучі книжковий фестиваль. Звучить же здорово – «Книжкова Буча»!» Ідея сподобалася. І вже після повернення в Київ, захопивши із собою головного редактора газети «Літературна Україна» Станіслава Бондаренка ми в трьох поїхали в Бучу, на зустріч із міським головою. Анатолій Петрович відразу загорівся: «Без сумніву – пропагувати та популяризувати українське слово конче необхідно. Тим паче зараз, коли ми боронимо нашу Незалежність». І вже за три тижні - ви тільки вдумайтесь! – Буча приймала понад три десятки видавництв.

– Вже скоро, 1 та 2 жовтня, бучанці та гості міста знову зустрінуться на «Книжковій Бучі». Але наостанок я хочу запитати: що було у вашому минулому такого, щоб ви хотіли, аби воно збереглося у вашому майбутньому?

– Щастя відчувати себе потрібним людям – рідним, близьким, просто українцям. Мені ніколи не було соромно дивитися людям у вічі. Хотілося б залишити все це назавжди.

Володимир КОСКІН, спеціально для «БН»

Фото автора та із архіву газети

Четвер • 15 вересня

УТ-1
6:00,7:00,8:00,13:00,21:00, 5:35 Новини.
6:05,7:05,8:05 Ера бізнесу.
6:10,7:10,8:10 Спорт.
6:15,7:15 АгроЕра.
6:20,7:20,8:15 Погода.
6:25 7 чудес України.
6:50,7:50,8:20 Смакота.
7:25 На слуху.
8:30 Паспорт.иа.
8:35 Телемагазин.
9:00 XV Літні Паралімпійські ігри.
Плавання. Легка атлетика.
Фехтування.
12:15 Т/с «Таксі».
13:30 Казки Лірника Сашка.
13:40 Як це?
14:00 Суспільний університет.
14:30 Яскраві моменти Ріо-2016.
15:00 XV Літні Паралімпійські ігри.
Фехтування. Параканое.
19:30 Студія. Паралімпіада 2016.
20:40 XV Літні Паралімпійські ігри.
Пауерліфтинг.
21:30 XV Літні Паралімпійські ігри.
Плавання. Легка атлетика.
3:20 Т/с «Острів любові».
4:35 Музичне турне.

КАНАЛ «1+1»
6:00,7:00,8:00,9:00,12:00,16:45, 19:30,0:30 «ТСН».
6:45,7:10,7:45,8:10,9:10 Сніданок з «1+1».
7:35 М/ф «Маша і ведмідь».
9:30,11:00 «Міняю жінку 6».
12:20 «Міняю жінку 7».
14:10 «Сліпа».
14:45,15:45 «Сімейні мелодрами 6».
17:10,2:55 Т/с «Уламки щастя».
20:30,0:45 «Чистopews 2016».
21:00 Т/с «Свати».
22:00 «Світ навиворіт 7».
23:00 «Право на владу 2016».
1:20 Т/с «Вікінги 2». (3 категорія).
2:10 Т/с «Вікінги 2». Мовою оригіналу. (3 категорія).
4:25 «Шість кадрів».

ІНТЕР
6:05,11:15,12:25,5:15 «Слідство вели...» з Л. Каневським».
7:00,7:30,8:00,8:30,9:00,12:00,14:00,17 :40 Новини.
7:15,7:35,8:10,8:35 «Ранок з Інтером».
9:20,21:00 Т/с «Райські яблучка. Життя продовжується».
13:30,14:20 «Судові справи».

П’ятниця • 16 вересня

УТ-1
6:00,7:00,8:00,13:00,21:00,5:35 Новини.
6:05,7:05,8:05 Спорт.
6:10,7:10 АгроЕра.
6:15,7:15,8:10 Погода.
6:20 7 чудес України.
6:50,7:50,8:20 Смакота.
7:20 Ера будівництва.
7:25 На слуху.
8:30 Паспорт.иа.
9:00 XV Літні Паралімпійські ігри. Плавання. Легка атлетика.
11:35 Реформа.
12:15 Т/с «Таксі».
13:30 Казки Лірника Сашка.
13:40 Хочу бути.
14:00 Суспільний університет.
14:35 Віра. Надія. Любов.
15:30 Яскраві моменти Ріо-2016.
15:55 Волейбол. Відбірковий матч до ЧЕ-2017 року серед жінок. Австрія - Україна.
17:50 XV Літні Паралімпійські ігри.
19:30 Студія. Паралімпіада 2016.
21:30 XV Літні Паралімпійські ігри.
Футбол. Фехтування. Плавання. Легка атлетика. Голбол.
3:55 Т/с «Острів любові».
5:00 Д/ф «Київська старовина. Світ мистецтва. Зірка у формі квадрата».

КАНАЛ «1+1»
6:00,7:00,8:00,9:00,12:00,16:45,19:30 «ТСН».
6:45,7:10,7:45,8:10,9:10 Сніданок з «1+1».
7:35 М/ф «Маша і ведмідь».
9:30,11:00,12:20 «Міняю жінку 7».
14:10 «Сліпа».
14:45,15:45 «Сімейні мелодрами 6».
17:10 Т/с «Уламки щастя».
20:15 «Розсміши коміка. Діти».
22:00 «Світське життя».
23:00 Х/ф «Імла». (3 категорія).
1:20 «Що? Де? Коли?»

ІНТЕР
6:05,11:15,12:25 «Слідство вели...» з Л. Каневським».
7:00,7:30,8:00,8:30,9:00,12:00,14:00, 17:40 Новини.
7:15,7:35,8:10,8:35 «Ранок з Інтером».
9:20 Т/с «Райські яблучка. Життя продовжується».
13:30,14:20 «Судові справи».
14:45 «Сімейний суд».
15:30 «Давай одружимося».
18:00 «Стосується кожного».
20:00 «Подоробиці».
21:00 «Чорне дзеркало».
23:30 Х/ф «Дев'ять ознак зради».
1:25 «Подоробиці» - «Час».
2:25 «Великі українці».
2:45 Х/ф «Вперед, за скарбами геть-

14:45 «Сімейний суд».
15:30 «Давай одружимося».
18:00,19:00 «Стосується кожного».
20:00 «Подоробиці».
23:50 Т/с «Нелюба».
1:45,4:25 «Подоробиці» - «Час».
2:50 Т/с «Сусіди».

ІСТV
4:05 Студія Вашингтон.
4:10 Факти.
4:35,3:10 Провокатор.
5:25 Громадянська оборона.
6:30 Ранок у великому місті.
8:45 Факти. Ранок.
9:15,19:20 Надзвичайні новини з К. Стогнієм.
10:00,16:55 Т/с «1942». (2 категорія).
11:50,13:20 Х/ф «Поліцейський з Беверлі Гіллз 2».
12:45,15:45 Факти. День.
14:30 Т/с «Відділ 44». (2 категорія).
15:30,16:20,21:40 Т/с «Пес». (2 категорія).
18:45,21:05 Факти. Вечір.
20:20 Інсайдер.
22:25 Х/ф «Поліцейський з Беверлі Гіллз 3».
0:40 Т/с «Комісар Рекс».
1:40 Т/с «Спіраль». (2 категорія).

НОВИЙ КАНАЛ
3:15,1:55 Служба розшуку дітей.
3:20 Зона ночі.
5:15,18:00 Абзац.
6:10,7:25 Kids` Time.
6:15 М/с «Пінгвіни Мадагаскару».
7:30 Т/с «Вісімдесяті». (2 категорія).
10:35 Т/с «Моя прекрасна няня».
14:20 Т/с «Не родись вродлива».
19:00 Любов на виживання.
20:55 Київ вдень та вночі.
22:05 Суперінтуїція.
0:00 Х/ф «Європа». (2 категорія).
2:00 Про що говорять тварини.

СТБ
7:00,16:00 «Все буде добре!»
9:00 «Все буде смачно!»
10:50,18:30 «За живе!»
12:10 «МастерШеф 4».
18:00,22:00 «Вікна-Новини».
20:00,22:45 «Зважені та щасливі 6».
0:10 «Один за всіх».
1:45 «Слідство ведуть екстрасенси».

ТОНІС
6:00 «Таке спортивне життя. Ірина Мерлені».
6:30 Глобал-3000.

7:00,22:10 Природа сьогодні.
8:00,15:45,18:30, 21:30 «Погода».
9:50,16:50 «Алло, лікарю!»
11:15 Зоопарки світу.
13:45,17:45 Чарівні світи.
14:40,23:10 Скарби і смертельні таємниці морів.
16:15,21:00 Сироти дикої природи.
18:15,4:55 «Цивілізація Incognita».
18:40 В гостях у Д. Гордона.
Олексій Горбунов, ч. 1.
5:25 Громадянська оборона.
Другої світової війни: день за днем».
21:40 «Відлуння».
0:10 Т/с «Життя на вершині». (3 категорія).
1:15 Т/с «Фантазія». (3 категорія).
3:00 «Після опівночі».
4:00 «Світські хроніки».
4:25 «Кумири».
4:35 «Модні історії з Оксаною Новицькою».
5:10 Rock-Time з Петром Полтаревим.

КАНАЛ «УКРАЇНА»
6:00,10:50,5:10 Реальна містика.
7:00,8:00,9:00,15:00,19:00, 2:50 Події.
7:15,8:15 Ранок з Україною.
9:15,3:50 Зоряний шлях.
11:50 Т/с «Лжесвідок».
13:45,15:30 Т/с «Жіночий лікар 2». (2 категорія).
18:00,4:10 Т/с «Співачка», 18 с. (2 категорія).
19:45 «Говорить Україна».
21:50 Футбол. Ліга Європи УЄФА. «Кол-няспор» - «Шахтар».
0:00 Події дня.
0:15 Т/с «C.S.I.: Нью-Йорк 3». (2 категорія).

ТК «КІЇВ»
7:00 «Ранок по-київськи».
9:30 «Київ музика».
10:00,23:20 «Телемаркет».
13:00,15:00,17:00,19:00,21:00, 23:00,2:10,4:00 «Столичні телевізійні новини».
13:10,15:10,0:35 «Громадська приймальня».
16:00,4:20 «Мультияндія».
16:20,17:10 «У центрі уваги».
19:20,21:25,2:30 «Столиця».
22:30 «Прогулянки містом».
22:55 «Українська Національна Лотерея».
6:30 «Дотик з Чарльзом Стенлі».

Субота • 17 вересня

УТ-1
6:00 Підсумки.
6:15,7:10,8:10 Погода.
6:20 У просторі буття.
6:55 Телемагазин.
7:05 АгроЕра. Підсумки.
7:15 Шеф-кухар країни.
7:55 Золотий гусак.
8:15 Смакота.
8:40 Світ on-line.
9:00 XV Літні Паралімпійські ігри. Голбол. Плавання. Легка атлетика.
12:00 Як це?
12:30 Хто в домі хазяїн?
12:50 Хочу бути.
13:10 Школа Мері Поппінс.
13:30 Казки Лірника Сашка.
14:00 Суспільний університет.
14:30 Яскраві моменти Ріо-2016.
14:50,19:30 Студія. Паралімпіада 2016.
15:55 Волейбол. Відбірковий матч до ЧЕ-2017 року серед жінок. Латвія - Україна.
17:40 XV Літні Паралімпійські ігри. Настільний теніс.
21:00,5:35 Новини.
21:30,22:50 XV Літні Паралімпійські ігри. Волейбол сидячи (жін.)
Настільний теніс. Футбол. Плавання. Легка атлетика.
22:45 Мегалот.
4:15 Т/с «Острів любові».

КАНАЛ «1+1»
6:00,3:20 «Шість кадрів».
6:45 «Гроші».
8:00 «Сніданок. Вихідний».
10:00 М/ф «Маша і ведмідь».
10:45,19:30 «ТСН».
11:30 «Світське життя».
12:30 Мелодрама «Героїня свого роману». (2 категорія).
14:25 «Вечірній квартал. Юрмала-2016», ч. 1.
16:35 «Розсміши коміка. Діти».
18:30 «Розсміши коміка 2016».
20:15 «Українські сенсації».
21:15 «Вечірній квартал. Юрмала-2016», ч. 2.
23:20,5:15 Комедія «Жартівні заручини». (2 категорія).
1:20 Х/ф «Імла». (3 категорія).

ІНТЕР
5:50,1:45 «Подоробиці» - «Час».
6:40,3:35 Х/ф «Чарівний голос Джельсоміно».
9:15,2:50 «Володимир Басов. Бігун на довгі дистанції».

Неділя • 18 вересня

УТ-1
6:00 Світ православ'я.
6:30,7:05,8:10,23:15,0:05 Погода.
6:35 На слуху.
6:55,0:20 Телемагазин.
7:10 7 чудес України.
7:55 Золотий гусак.
8:15 Смакота.
8:40 Світ on-line.
9:00 XV Літні Паралімпійські ігри. Футбол. Плавання. Легка атлетика.
12:50 Фольк-music.
14:00 Д/ф «Київська старовина. Світ мистецтва. Дерево життя. Брати Кричевські».
15:00 Яскраві моменти Ріо-2016.
15:30,17:40 XV Літні Паралімпійські ігри. Волейбол сидячи (чол.)
15:55 Волейбол. Відбірковий матч до ЧЕ-2017 року серед жінок. Італія - Україна.
19:30 Студія. Паралімпіада 2016.
21:00,1:20 Новини.
21:40 Перша шпальта.
22:15 Книга.иа.
22:40,1:40 Класики світової літератури.
23:00 Паспортний сервіс.
23:20 Добрі справи.
2:00 XV Літні Паралімпійські ігри. Церемонія закриття.
5:00 Музичне турне.

КАНАЛ «1+1»
7:00 «Українські сенсації».
8:00 «Сніданок. Вихідний».
9:00 «Лото-Забави».
9:40 М/ф «Маша і ведмідь».
10:05 «ТСН».
11:00 «Світ навиворіт 7».
12:05 «Життя без обману».
13:30 «Поверніть мені красу 2».

10:15 Х/ф «Пригоди Електроніка».
14:20 Х/ф «Піти, щоб залишитися».
16:15 Т/с «Генеральська невістка», 1-4 с.
20:00 «Подоробиці».
20:30 Великий бокс. Олександр Усик - Кшиштоф Гловакці.
2:15 «Великі українці».

ІСТV
6:05 Факти.
6:40,4:40 М/с «Том і Джері у дитинстві».
7:20,3:45 Стоп-10.
8:20,2:55 Провокатор.
9:20 Більше ніж правда.
10:15 Секретний фронт.
11:15 Антизомбі.
12:15,13:00 Громадянська оборона.
12:45 Факти. День.
13:30 Інсайдер.
14:25 Х/ф «Брехун, брехун». (2 категорія).
16:10 Х/ф «Метод Хітча». (2 категорія).
18:45 Факти. Вечір.
19:20 Надзвичайні новини. Підсумки з К. Стогнієм.
20:05 Х/ф «Погані хлопці». (2 категорія).
22:40 Х/ф «Погані хлопці 2». (3 категорія).
1:30 Т/с «Спіраль». (2 категорія).

НОВИЙ КАНАЛ
3:00 Служба розшуку дітей.
3:05 Зона ночі.
5:10 Абзац.
6:05,9:00 Kids` Time.
6:10 М/с «Губка Боб».
7:05 Х/ф «Усе включено: Канікули в Греції».
9:05 Хто зверху.
11:00 Ревізор.
14:05 Пристрасті за ревізором.
17:05 Любов на виживання.
19:00 М/ф «Шрек 3».
21:00 М/ф «Шрек назавжди».
22:50 Х/ф «Похмілля у Vegas». (2 категорія).
0:50 Х/ф «Європа». (2 категорія).
2:45 Про що говорять тварини.

СТБ
5:50 «ВусоЛапоХвіст».
8:00 «Караоке на Майдані».
9:00 «Все буде смачно!»
9:55 Т/с «Коли ми вдома».
13:20 «Зважені та щасливі 6».
17:00 «Хата на тата».
19:00 «Х-Фактор 7».

22:00 «Вікна-Новини».
22:30 «Танцюють всі! 9».
2:20 «Слідство ведуть екстрасенси». Тоніс
6:20 Х/ф «Острів скарбів».
8:00,10:25,12:20 «Погода».
9:50 «Шеф-кухар країни» з М. Поплавським.
11:00,18:40 Д/ф «Щоденники Другої світової війни: день за днем».
13:30,4:45 «Цивілізація Incognita».
14:00 Чарівні світи.
15:00 Довідник дикої природи.
16:00 Кваліфікаційний етап ЧЕ з баскетболу. Україна - Словенія.
18:00 Зоопарки світу.
20:00 Скарби і смертельні таємниці морів.
21:00 Ювілейне пісенне дійство Вадима Крищенка «День сповіді», ч. 1.
22:15 Х/ф «Мама Рома». (2 категорія).
0:15 «Вихідний, після опівночі».
1:25 Т/с «Життя на вершині». (3 категорія).
2:30 Т/с «Ніч чорних краваток». (3 категорія).
3:25 «Світські хроніки».
3:50 «Кумири».
4:00 «Модні історії з Оксаною Новицькою».
4:20 «Джаз-коло».
4:55 Х/ф «Каяття».

КАНАЛ «УКРАЇНА»
7:00,15:00,19:00,1:30 Події.
7:10,5:10 Зоряний шлях.
9:20 Т/с «Цвіт черемшини», 1-6 с.
15:20 Т/с «Цвіт черемшини», 7 і 8 с.
17:00 Т/с «Свій чужий син», 1 і 2 с.
19:40 Т/с «Свій чужий син».
21:40 Т/с «Пізня любов».
23:30 Реальна містика.
2:10 Т/с «C.S.I.: Нью-Йорк 3». (2 категорія).

ТК «КІЇВ»
8:00 «Ранок по-київськи».
9:30 «Київ музика».
10:00,23:20 «Телемаркет».
13:00 «Euroshow» М. Поплавського у Варшаві».
13:55,5:00 «Мультияндія».
14:50 «Паспортний стіл».
15:00,17:00,19:00,21:00,23:00,1:25,3:10 «Столичні телевізійні новини».
15:10,17:10,0:35 «У центрі уваги».
19:20,21:25,1:45,3:30 «Столиця».
22:30,4:30 «Життєві історії».
22:55 «Українська Національна Лотерея».

14:55 Т/с «Свати 6».
19:30,5:15 «ТСН-Тиждень».
21:00,1:25 Мелодрама «Випадкових зустрічей не буває». (2 категорія).
1:00 «Аргумент кіно».

ІНТЕР
6:20 «Подоробиці» - «Час».
7:00 Великий бокс. Олександр Усик - Кшиштоф Гловакці.
8:10 «Вдалий проект».
9:00 «Готуємо разом».
10:00 «Орел і решка. Навколосвітня подорож».
11:00 «Орел і решка. Шопінг».
12:00 «Наволо М».
12:50 Т/с «Генеральська невістка», 1-4 с.
16:50 Т/с «Батьківський інстинкт», 1-3 с.
20:00 «Подоробиці тижня».
21:30 Т/с «Батьківський інстинкт», 4 с.
22:00 Х/ф «Піти, щоб залишитися».
0:00 Х/ф «Любов на асфальті».
2:00 «Ризиковане життя. Шампунь».

ІСТV
5:25 Факти.
5:55,5:00 М/с «Том і Джері у дитинстві».
6:50,4:10 Стоп-10.
7:50,3:25 Провокатор.
8:50 Зірка YouTube.
10:45 Дивитись усім!
11:45 Без галым.
12:10,13:00 Х/ф «Брехун, брехун».
12:45 Факти. День.
14:05 Х/ф «Серце і душі».
16:10 Х/ф «Погані хлопці». (2 категорія).
18:45 Факти тижня.
20:25 Х/ф «Джі Ай Джо. Атака кобри». (2 категорія).
22:50 Х/ф «Джі Ай Джо. Атака кобри 2». (2 категорія).
0:55 Х/ф «Погані хлопці 2». (3 категорія).

НОВИЙ КАНАЛ
3:00 Зона ночі.
5:15 Абзац.
6:10,9:00 Kids` Time.
6:15 М/с «Кіт у чоботях».
9:05 Т/с «Пригоди Мерліна».
13:05 Х/ф «Похмілля у Vegas». (2 категорія).
15:05 М/ф «Шрек 3».
17:00 М/ф «Шрек назавжди».
18:50 Х/ф «Лара Крофт - розкрадачка гробниць».
21:00 Х/ф «Лара Крофт - колиска життя». (2 категорія).
23:15 Х/ф «Мисливці за скарбами».
1:20 Х/ф «Кров і шоколад». (2 категорія).

СТБ
6:15 «ВусоЛапоХвіст».
7:45,10:50 «Х-Фактор 7».

ТРК «КІЇВ»
8:00 «Ранок по-київськи».
9:30 «Шеф-кухар країни».
10:00,23:30 «Телемаркет».
13:00 «Українець Поплавський у Варшаві».
13:30 «Київ музика».
14:00 «Київські історії».
14:30 «Служба порятунку».
15:00,0:35 «У центрі уваги».
18:50 «Прогулянки містом».
19:20,21:30,2:15 «Столиця».
21:00,23:00,1:45,3:45 «СТН-тижневик».
22:35,1:25 «СТН-спорт-тижневик».
22:55 «Українська Національна Лотерея».
4:15 «Мультияндія».

«Когда слова слишком глупы, чтобы их произносить, люди их поют».

Максим Горький

Не випадково і зовсім не через відповідність до моїх власних думок беру ці слова епіграфом до роздумів про наші народні пісні. Це саркастичне зауваження безперечно істинне щодо безлічі сучасних пісенних текстів. Але щодо народних?

Безумовно, народна пісня – це, як і мова, наша душа. Це наша історія, в ній – радість і смуток, неповторність національної вдачі нашого народу. Однак, на мою думку, часто-густо те, що ми співаємо, виявляється зовсім не тим, чим є, власне, пісня. Бо у сформованому у нас роками й десятиліттями раціональному, буквальному сприйнятті реальний, частенько глибоко символічний зміст народної пісні перетворюється на дещо інше. Тож і суперечки виникають не стосовно пісні як такої, а саме цього іншого, зіпсутого і спотвореного нашим світосприйняттям.

Не забуваймо, що творилися фольклорні образи у світі і свідомості, позбавлених телекомунікацій, зате сповнених магічного дійства і таїни, духовності та справді чарівного, магічного Слова. Це був світ, у якому кожна жінка – трохи відьма, а кожен чоловік – трохи ворожибит і характерник. Проста і зрозуміла мова Символу практично витіснена з наших голів мовою логіки та науки, начебто значно розвиненішою, але і значно примітивнішою водночас. Не вірите? То давайте заспіваємо.

Їхали козаки із Дону додому...

Існує навіть версія, що то були хозари, а не козаки, бо подальше мало в'яжеться із романтичним образом лицаря-запорожця. Але ж у пісні доволі ясно мовиться, що то були «козаки із Дону», а ніякі не запорожці. Донці доволі помітно відрізнялися від запорожців і звичаєвістю, і норовом.

... Підманули Галю, забрали з собою...

Зауважу: підманули – це не обдурили. Це просто підманили до себе.

**Пойдь, Галю, з нами,
З нами, козаками,
Буде тобі лучче,
Як в рідної мамі!**

Це нині вже важко збагнути абсурдність такої обіцянки, але послухайте пісні, казки, легенди: де дівчині може бути краще, ніж у рідної матері? У нашому фольклорі материнська, батьківська хата – це дівочий Едем, залишивши який, можна потім лише скласти тужливу пісню про те, як було добре «там». Перший урок для дівчат...

А далі уже доведеться поглянути, наскільки виправдані ті численні пристосування до нашої буденної свідомості, якими «поліпшив» цю пісню ушавлений Кубанський козачий хор.

**Везли, везли, Галю,
стали над водою,
Прив'язали Галю
до сосни косою.**

От саме такий варіант тексту я чув від своєї бабусі, та й співали його саме так. Кожне слово насичене потужним змістом: вода – архетип життя, життєвої сили, джерело всесвітньої енергоінформації. В кожній казці нема такого, щоб герой звідкись

власне жіночої природи. Звичай палити сосну на весіллі – це, власне, нескладне ворожіння: як молодята кохатимуться. Сосна у вогні – це жіноче тіло, у полум'ї пристрасті. Як вогонь береться до сосни – то хлопці мотають собі на вус; як сосна у вогні поводить – це вже дівчата опановують свої премудрості. От і все. Палаюча сосна сама про себе все мовить.

І ще один образ не терпить вільного з

ПОЛЕМІЧНІ НОТАТКИ

Про бідолашну Галю та «щось на горі»

напився (з ключа, зі струмка, з річки тощо) – і при цьому нічого не сталося. Вода – це колективна сила, колективна свідомість, влада роду чи народу. Вона мертвить і оживляє, шкодить і наділяє могутністю.

Уві сні водойма може зображувати запас життєвих сил і подальшу долю. Не просто так собі «стали над водою» й козаки.

Перед наступним рядком пригадаймо іншу пісню з таким само образом, що спонукає до роздумів:

**Нагорі сосна налала,
Під ней дівчина стояла,
Русяву косу чесала**

Господи, який жах, Горить сосна: полум'я, жар, сиплються розпечені шишки, жарини – а вона прямо під нею розчісується! То які будуть наслідки? Однак, не випадково «нагорі» неписано разом. Нагорі – це там, де снуються людські й народні долі і де беруться справжні шлюби; нагорі – це над нами, в астралі, як тепер кажуть. Це не та «гора», на яку можна вилізти, це там, де жнуть апокаліптичні жінці-Янголи символічне жито або пшеницю, зсипаючи зернята людських життів до засівів бога, і там, де таємничі сіячі засівають нові лани новими родами та народами. Яка ж може бути сосна у тих таємничих ефірах? А така собі дивовижна сосна, де лише вчора була калиною: справжня шлюбна жінка, символ і суть

собою поводження – коса. Саме коса, в однині – знак дівочості. Змівившись із калини на сосну, дівчина /чи то пак, уже молодиця/ не має права заплітати одну косу, а мусить робити іншу зачіску, носити хустку або очіпок. Так от і розчісувалася пісенна панна: певно, зранку по весіллю.

Отже, що з нашою сердешною Галею? Саме косою, а не косами, бо ж не сватана і не вінчана; саме прив'язана до сосни, а не перетворена на неї, бо не було ніякого весілля; і саме над водою, а не просто десь там «темними лісами». А що далі, то більше:

**Розбрелись по лісу,
назбирали хмизу,
Запалили сосну
від гори до низу.**

Себто, вибачте як? Дерлися з оберемками хмизу на сосну, викрешували там вогню, підпалювали – а потім стрибали вниз? То чи мають при цьому клепку в голові? А насправді все значно простіше і драматичніше: пригадаймо лише свічку, поставлену сторч догори; перевернутий ногами догори у чорному ритуалі хрест; зрештою, перекинуту догори дригом пентаграму сатанистів – і стане ясно, що «від гори до низу» означає просто: протиприродно, не по-людськи, по-чортячому, гріховно. Далі за текстом – сосна горить, Галя кричить, а

**Хто дочок має,
нехай навчає,
Та темної ночі
гулять не пускає.**

Все. Крапка. Логічна і стилістична крапка, бо яка може бути друга мораль після основної притчі? Ба ні – хтось (знову ж таки з найкращих міркувань) доточив п'яте колесо до воза:

**Обізвався козак:
«Я в полі ночую,
Я твій голосочок
здалека почую».**

Отакої. Певно, дуже шкода комусь було бідолашної Галі, то ж і послали їй бодай якусь надію на «порятунок»... так і не второпавши, про що це, власне, йдеться і якою це сосною хто там як горить.

Може, ще заспіваємо?

**Ой нагорі два дубки
та й звелися докупки.**

**Вітер дуба хитає,
козак дівку питає...**

Загалом усі співають це у твердій певності, що оті два дубки на горі – є козак з дівкою. Але якби це так, то це було б таке собі содомське побачення, бо ніколи і ні за яких умов образ дуба чи дубка не може означати дівку. Отож, «нагорі» знову мислиться одним словом і прочитується так, що означена дівка має «перед Богом» двох козаків, і одного з них «вітер хитає», щось із ним негаразд, душа йому хвилюється.

А чому далі козак питає найперше «чия ти?», а вже потім «чи ти вийдеш гуляти»? Це вже звичаєвість: чи чесного роду душа. Заодно і відвертість, і чесність того козака: мовляв, чи не посвататися при нагоді? Але лукаве і легковажне дівча потребує зовсім іншого, і всякі там «серйозні наміри» їй не цікавлять. Тому навіть така відверта негречність, як «погуляю хоч би й з ким», цілком влаштовує обидві сторони. Схоже, що ця узвичаєно дівоча пісня могла бути складена дещо ревнивим і занепокоєним козаком у розлуці з коханою.

Здавалось би, дрібниці? Але ж якщо вдуматися – цілий світогляд лишається поза нашим розумінням за браком уявлення про символ і символіку. Невже й надалі співатимемо про женців, які буцімто жнуть собі щось «на горі», коли козаки із Сагайдачним та Дорошенком кудись собі просто «йдуть»? І тут «дрібна деталь», а, вірніше, нерозуміння її здатне принизити зміст пісні від мужньо-спокійного погляду у всесвіт (Женці нагорі збирають пшеницю у Божі житниці, а пшениця сама без страху іде під ті серпи, «міняючи жінку на тютюн та люльку ...») до побутової картинки, ще й не надто виразної до того ж. То ж наприкінці ще раз звернуся до винесеного в епіграф вислову класика соцреалізму і трохи його переінакшу: коли слова заглибокі, щоб їх розуміти, люди можуть співати їх по-своєму.

**Ярослав ЖОЛДАК,
м. Київ**

Що читають бучанці

Багато людей вважають, що паперова книга в час стрімкого розвитку новітніх інформаційних технологій перестає користуватися популярністю серед читачів.

Молодь все частіше користується гаджетами для перегляду інформації. «Навіщо купувати книгу, якщо її можна знайти безкоштовно в Інтернеті», - так скажуть сучасні читачі й у кілька кліків скачають потрібне видання з Всесвітньої мережі. Навіть у школах діти користуються планшетами, у яких мають он-лайн версію необхідних підручників для навчання. «Зручно, не потрібно носити «зайві» вантажі. Крім того, ми з дитинства звикли сприймати інформацію з комп'ютера чи ноутбука», - відповідають школярі, і все менше користуються бібліотечними книжками.

Як це не прикро, але сьогодні придбати книгу – розкіш. Адже вартість видань зростає, і не кожен може дозволити собі мати друкований твір улюбленого автора. Тому

доводиться читати те, що є вдома чи в бібліотеці, або ж взагалі – нічого...

Для послуг книгоманів у Бучі – лише дві книгарні. Днями зайшли до книжкового намету, встановленого за ініціативи

Київської обласної адміністрації задля підтримки й популяризації книги у суспільстві. Побачене порадувало: час від часу туди приходять люди, які цікавляться художньою, історичною та класичною

літературою. За словами продавчині, зараз ці книги користуються найбільшим попитом.

«Запитують і видання з психології, духовну літературу, якої хоч і не багато представлено на полицях книжкового павільйону, проте можна вибрати. Серед бестселерів - Ремарк, Браун, Коельйо, Вуйчич, Жадан, Андрухович. Розлітається різноманітна дитяча література», - ділиться власними спостереженнями продавця.

Натомість у книжковому магазині «Буча-книга» з початком нового навчального року книжковий бум на шкільну тематику. Розкуповують хрестоматії, художню літературу, як зарубіжних, так і українських авторів, для позакласного читання. До того ж, книги тут можна придбати за старими цінами. Варто не забувати, що гарна книга – чудовий подарунок.

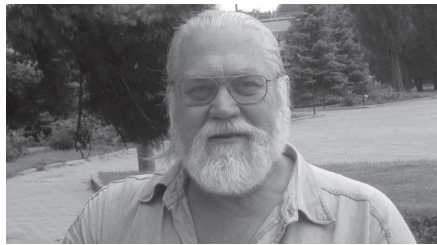
Загалом відзначу: приємно радує те, що, бучанці, попри технічний прогрес та кризу, все ж віддають перевагу саме друкованій книжці.

А що читаєте ви?..

Вікторія ШАТИЛО

«Українське кіно має перспективу, незважаючи на те, що його нищать всіма способами»

Богдан Жолдак – український письменник, сценарист, драматург. Багатогранна постать в українському культурному житті та шанована людина у суспільстві. З паном Богданом у телефонній розмові вдалося поспілкуватися як про його особисті погляди і творчість, так і про загальну ситуацію, що склалася в українському кінопросторі.

— **Богдане Олексійовичу, Ви - і прозаїк, і сценарист, і драматург, і викладач. А яка сфера діяльності найближча?**

Так, я пишу книжки і сценарії, а ще викладаю в інституті Карпенка-Карого. Але більше до вподоби мені писати прозу.

Останнє ваша книга - кіноповість «Укри». Зараз над чим працюєте?

Повість «Укри», герої якої – учасники військових дій на Донбасі, - це розлогий сценарій. Сказати б – кінопроза. Правда, у фільм він, принаймні поки що, не реалізувався. А от минулого року, на фестивалі «Книжкова Буча» книга отримала премію імені Леоніда Череватенка. До речі, із цим

славнозвісним бучанцем ми разом написали сценарій для картини «Дорога на Січ».

Зараз працюю над своєрідним продовженням «Укрів»...

— **Ви викладаєте сценарну майстерність студентам. Чи не бракує у нас талановитої молоді? Де студенти знаходять себе після навчання у вишій?**

Кінофакультет зараз досить популярний. На щастя, багато студентів надзвичайно талановитих. Після здобуття вищої освіти вони працюють в продакшн-студіях, телеканалах... Тобто, робота є. Дехто пише прозу, дехто стає журналістом... А хтось знімає класне кіно...

— **От-от... На Вашу думку, на якому рівні зараз знаходиться український кінематограф?**

Сказав би, хочу, щоб мене правильно зрозуміли, - на найвищому, на підйомі. (І це незважаючи на те, що його продовжують нищити в усілякий спосіб.) Навіть наші студенти та їхні роботи беруть призові місця на найпрестижніших світових фестивалях для дорослих.

— **Чому ж тоді в нашій країні гальмується процес розвитку кіноіндустрії?**

Питання кіновиробництва і кінопракату перебувають у напівзнищеному стані. Але говорити про рівень кіно, орієнтуючись на уряд, який підрізає крила, не варто...

— **Чи можна зняти фільм не маючи грошей? Від чого і кого залежні кіномитці?**

Є фільми, короткометражні, дебютні роботи, які фінансуються державою, а от студентські роботи знімаються за кошти самих студентів.

Фільм легко зняти і за свій кошт. Зараз зйомочну техніку можна придбати у будь-якому магазині, і відносно не дорого. Обробка відеофайлу робиться в комп'ютері. Таким чином і знімають студенти. Навіщо бути залежним від когось і виконувати потім його вказівки.

— **Які фільми дивитися подобається вам?**

Люблю естетизовані фільми, і наші кінострічки, і зарубіжні, але з динамічним сюжетом.

— **Те, що нам показують по телебаченню - варте уваги?**

Звичайно, є і такі. От, приміром, «Поводир» чи «Той, хто пройшов крізь вогонь».

Ці фільми були запропоновані на американський «Оскар»...

Так, але треба розуміти, що «Оскар» – це комерційна премія, де нагороджуються мистецькі фільми, що мають комерційний успіх. Тому наші фільми для них не є якимись значимими.

— **Яка, на ваш погляд, перспектива розвитку українського кіномистецтва?**

Перспектива – є. Але зрушення відбудуться за єдиної умови: коли до влади придуть нормальні люди з державним мисленням, а не ті, хто лише про власну кишеню піклється. Тоді все стане на свої місця. У нас немає проблем з кіно, є проблеми з урядом, державниками, чиновниками, що по-своєму «опікуються» кіно...

Україна – земля найбагатша чорноземами. А те, що на цих чорноземах мало чого росте, то це не вина чорнозему, а тих, хто не дає людям землю обробляти...

Спілкувалася
Вікторія ШАТИЛО

«Що ти дивишся ту американську «нечисть», у якій суцільна стрілянина, кровопролиття й одні вбивства?» – так завжди з докором кажуть батьки своїм дітям, яких застали за переглядом зарубіжного бойовика. Кінострічка з яскравими спецефектами ніби приковує до екрану і за перебігом подій із захватом спостерігають глядачі.

Батьки ж прихильники радянських фільмів, намагалися пропагувати їх своєму чаду в заміні на сучасні кінокартини: американські екшени або ж примітивні телесеріали, якими рясніє наше телебачення. Треба дивитися «наше» кіно, - під «нашими» і досі багато хто називає радянських та російських кінематографів. Та з початком війни на Сході гостро постало питання: чим же замінити оце «наше кіно», яке виробляє країна-агресор, на дійсно своє - українське.

Відтоді в українській кіноіндустрії відбувся значний прогрес у створенні нового, вже свого, українського, продукту. Хоча допомогтися широкого прокату для кінострічок, які знімаються за власні кошти в Україні не так і просто.

За 25 років незалежності України лише 8 українських фільмів висувалися на здобуття найпрестижнішої кінопремії – «Оскар». Та жодній із стрічок так і не вдалося потрапити до остаточного списку номінантів.

У 2015 році документальна стрічка Євгена Афінеєвського, що показує українську «Революцію гідності» на київському Майдані Незалежності взимку 2013–2014

років, яка була викликана насильницьким розгоном мирної студентської демонстрації загоном спецпризначення «Беркут», і призвела до повалення режиму президента Віктора Януковича. Фільм виготовлено на замовлення американської онлайн-платформи Netflix. Стрічка увійшла до шорт-листа номінантів на премію «Оскар» в категорії «краща повнометражна документальна картина».

Все ж нині вже є певні суттєві зрушення. У цьому році в кінотеатральній прокат вийде рекордна кількість українських фільмів – 26 вітчизняних прем'єр.

Зокрема на кінець вересня запланована презентація фільму «Жива ватра» Остапа Костюка та «Осінні спогади» Алі Фахри Мусаві.

До речі, українська документальна стрічка Остапа Костюка «Жива ватра» здобула черговий приз. На міжнародному кінофестивалі у Салемі (США) фільм отримав нагороду за операторську роботу. Роботу Микити Кузьменка та Олександра Позднякова відзначив The American Cinematographer Magazine. «Жива Ватра» - мистецький документальний фільм про

КУДИ РУХАЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКЕ НЕЗАЛЕЖНЕ КІНО?

графа. У кожному регіоні України можна почути найрізноманітніші містичні історії та легенди. Одна з таких легенд і лягла в основу майбутнього фільму «Чунгул».

У листопаді з'являться відразу п'ять українських фільмів: «Бременські розбійники» Олексія Лукьянчикова, «Виграти все» Дмитра Томашпольського, «Гніздо Горлиці» Тараса Ткаченка, «Жива» Тараса Химича та «Правило бою» Олексія Шапарева. У грудні на екрани вийдуть ще два фільми: «Моя бабуся Фанні Каплан» Олени Дем'яненко і фентезі «Сторожова застава» Юрія Ковальова.

«Ця історія несе в собі дуже сильний і правильний посил для молодого покоління. Плюс наявність пригод, знамениті багатирі, фентезі та любов... Нам хотілося створити фільм, який подивиться велика кількість глядачів, який змусить емоційно приймати, співчувати і любити наших головних героїв. Тому для себе ми визначили основні моменти: захоплюючий сюжет, сильні актори, фактурні костюми і декорації. Ну і, звичайно, візуальні ефекти, комп'ютерна графіка, без яких складно уявити сучасне кіно в цьому жанрі», - розповів продюсер фільму «Сторожова застава» Єгор Олесов.

Чекатимемо фільми у прокаті, які нічим не гірші за зарубіжні стрічки.

Підготувала
Вікторія ШАТИЛО

Цікаві факти про книги

Історія виникнення книги бере свій початок з тих часів, коли створивши писемність, людство починає шукати способи матеріалізувати свої думки, передати наступним поколінням накопичені століттями знання та досвід.

До винайдення Йоганом Гутенбергом (1400-1468) книгодрукування, книжки були рукописні, наприклад книга-сувій із текстом «Іліади» Гомера довжиною близько... 150 метрів.

У бібліотеці індійського міста Адьяр зберігаються сотні книжок, що писалися на аркушах, виготовлених з пальмового листя. Сторінки таких книжок прикрашали золотом, дорогоцінним камінням.

Серед старовинних монгольських і тибетських книг є справжні манускрипти, тексти яких писалися сумішшю золота, срібла, коралів, перлів, бірюзи, глазури, перламутру, стали та міді. Є тут також книжки з текстами, вишитими по шовку та сап'яну різнокольоровими нитками... без жодного вузлика.

Ще одна унікальна книжка, сторінки якої зроблені із срібла, а букви «написані» золотом. На виготовлення такого ювелірного шедеву було витрачено більш ніж 50 кілограмів золота та близько 600 кілограмів срібла.

Буча і «Літо на Парнасі»

3 вересня в Ірпінському історико-краєзнавчому музеї відбулася презентація книги «Літо на Парнасі». Це вже двадцята книга прозаїка і поета Валентина Собчука. «Літо на Парнасі», зважаючи на насиченість твору інформацією з історії Ірпеня, Бучі і Ворзеля, можна назвати краєзнавчим романом.

Це любовна історія, герої якої постійно звертаються до минувшини краю. Зокрема, згадують, що в Бучі була дача родини Михайла Булгакова. Один із героїв розповідає про знаменитого бучанського лікаря-гідропата Вітольда Камінського.

В головних героях можна впізнати відомих не лише в нашому краю, але і в Україні, а то й за кордоном людей. Дія роману відбувається в наш час. Отож серед героїв є і учасники АТО. Літературознавці майбутнього писатимуть дослідження, дошукуючись хто ж був прототипами героїв роману. Дехто з прототипів був на презентації.

Роман Валентина Собчука «Літо на Парнасі» - цікава книга, яка містить багатий пізнавальний матеріал. Її варто прочитати.

Анатолій ЗБОРОВСЬКИЙ

ОСВІТА

– **Оксано Вікторівно, як вам вдається поєднувати відповідальну працю з молодшими школярами і слухачами поважного віку?**

– А ще я була заступником директора з виховної роботи. Маю фах вчителя початкових класів і практичного психолога. Саме в такій якості я й починала організацію Центру освіти дорослих в Бучі три роки тому. Цього навчального року Центр діятиме вже 4-ий рік, а заняття починаються з третього тижня вересня.

– **З чого почався цей Центр?**

– Ідея прийшла від міжнародної організації «DVV International», яка займається освітою дорослих у всьому світі. А школа №5 змогла надати відповідні приміщення. До того ж, батьки наших учнів часто запитували, де можна дорослим вивчати іноземні мови. Тому й виникла така співпраця з організацією Центру. З цією метою була створена громадська організація «Поклик покоління», діяльність якої спрямована саме на освіту дорослих в бучанському регіоні. Сьогодні ми орієнтуємося на соціально незахищені верстви населення, вимушені переселенці, учасники АТО. Тобто, це ті люди, які хочуть змінити своє життя і здобути додаткові знання для подальшого особистого зростання або сприянню працевлаштуванню.

– **Чи існує якийсь зв'язок з Центром зайнятості?**

«Дорослий університет» знову відчиняє двері

Оксана Сімороз, заступник директора СЗОШ №5 з початкової ланки та координатор Центру освіти дорослих, люб'язно розповіла про те, які в Бучі є можливості для особистого зростання дорослих людей.

– Наша освіта неформальна, тому вона не підкріплюється ніякими сертифікатами. Тобто, наше навчання спрямоване на саморозвиток людини. Ми на своїх курсах даємо найнеобхідніші базові знання, які відповідають потребам слухачів. Запити обов'язково враховуються: чи то розмовна мова, чи то письмова.

– **В чому проявляється ваша співпраця з міською владою?**

– Центр в Бучі має повне сприяння з боку міського голови Анатолія Федорука та заступника Лариси Матюшенко, яка, до слова, сама навчалася на наших курсах. Ми отримуємо велику підтримку від міської ради насамперед щодо безкоштовної оренди приміщень. Завдяки цій підтримці ми маємо можливість також користуватися меблями, обладнанням, іншим майном навчальних кабінетів. Також оплачується електроенергія. Одним словом, нам створена достатня база для діяльності. Зі свого боку, починаючи з минулого року ми практикуємо оплату деяких курсів за рахунок благодійних внесків.

– **Розкажіть, будь ласка, трохи детальніше про ваші курси?**

– Ми пропонуємо англійську, німецьку та польську мови. Ще маємо «Основи комп'ютерної грамотності», які зазвичай відвідують люди старшого віку. До слова, найстарший нашої учениці було 79 років. Вивчаються ази комп'ютера, вихід в Інтернет та необхідна інформація – тобто, йдеться про практичні навички користувача ПК. Цей невеликий курс розрахований на 12-15 годин. Крім того, розвиваємо напрямком декоратив-

но-ужиткової творчості. Проводиться також курс «Житт'єдар» – психологічна підтримка населення. На заняттях даються практичні роз'яснення на запит слухачів. Наприклад, про особливості молодших школярів, взаємовідносини, культуру батьків. Запрошені психологи працюють в міні-групах. Попит на такі тренінги досить високий, люди хочуть знати більше. Хочеться налагодити також індивідуальну психологічну підтримку для людей, що пройшли травматичні ситуації в житті, конкретно переселенці і військові.

Психологічна підтримка

– **До речі, які цьогорічні особливості роботи Центру?**

– Нас відвідують люди з різних населених пунктів, і їм подобається наш тренінг. Як результат, зараз укладено договір з Бородянською селищною радою стосовно проведення у них курсів для переселенців. Там, як і всюди, відчувається потреба особистого зростання. В Бородянці і Немешаємому відкриті напрямки декоративно-ужиткової творчості та курси іноземних мов. Фактично, вже

створена своєрідна мережа освіти дорослих. Крім нашого регіону, подібні центри освіти дорослих існують також в містах Сколе і Яворів. У Львові регулярно проводяться форуми з освіти дорослих, на яких широко представлені всі організації, що є дотичними до цього напрямку – державні структури, університети, Міністерство освіти і науки тощо.

– **Що люди знаходять на заняттях?**

– Люди приходять насамперед за спілкуванням. Брак спілкування в сучасному суспільстві відчувається ще більше, ніж брак знань. Слухачі знаходять тут друзів, у них з'являються нові інтереси, зв'язки. Можна сказати, що люди у нас відпочивають душею.

– **Звідки у вас самої таке проникливе розуміння потреб людини?**

– На все життя залишився жаль, що мало спілкувалася з дідусем і бабусею. Вони свого часу так багато мені дали, а у мене ніколи не вистачало часу частіше розмовляти з ними. Залишилося багато не розпитаного і недослуханого, бо, приїжджаючи, намагалася в першу чергу допомогти їм по дому і господарству. А зараз розумію, що старшим людям головна не матеріальна сторона, а щоб хтось їх вислухав, почув. Саме тому я з великим задоволенням займаюся роботою Центру освіти дорослих. У такий спосіб я маю нагоду компенсувати той час, що я втратила, не спілкуючись з дідусем і бабусею. З власними батьками я намагаюсь багато розмовляти, зазирнути їм в очі, потиснути руки. Цього ніхто не дасть, а іншої можливості згодом може й не бути.

Микола МИХАЙЛІВ

НЕВИГАДАНА ІСТОРІЯ

«Хибний виклик»

Кілька років тому, одного чудового літнього дня, я повертався із журналістського відрядження. Не дійшовши кілька десятків метрів до рідної багатоповерхівки, що розташована по вул. Нове шосе в Бучі, відразу збагнув: днями тут трапилася пожежа. Про це красномовно свідчили її наслідки: стеля почорніла від сажі, у під'їзді стояв запах диму, на сходинок залишалася вода, якою мужні вогнеборці приборкували вогонь. Відразу виникла думка: а чому б у місцевій газеті не висвітлити їхні героїчні будні і цей випадок зокрема?

Від рідних та сусідів дізнався, що пожежа виникла з вини мешканця квартири №2 Едуарда Наливайченка (з етичних міркувань прізвище змінено), який у п'яному стані заснув з недопалком. Цигарка випала з рук на диван, і вогонь швидко розповсюдився по кімнаті. Коли Наливайченко оговтався, то відразу второпав: наслідки можуть бути кепські — і з переляку в одних сімейних трусах вискочив з квартири, несамовито заволавши на всю вулицю: «Пожежа! Рятуйте мене!!!»

Пожежні прибули вчасно і не дали вогню поширитися на інші квартири. Цілком зрозумілим було бажання людей згадати добрим словом у газеті пожежників та порадити, щоб вони наклали на Наливайченка грошовий штраф, позбавивши підпалювача бажання у подальшому подібне вчиняти.

Не зволікаючи, автор цих рядків завітав до пожежної частини. За збігом обставин начальником караулу був мій знайомий на ім'я Олег.

— Пожежа?! Вперше чую... — шокував мене він.

Напевно, жартує людина, а може, важкий день у нього і відразу не може згадати — майнула думка.

— Олеже, ти нічого не плутаєш? Адже дві пожежні машини приїжджали, півгодини твої колеги ліквідовували пожежу... Свідки є... Врешті-решт, є наслідки вогню: дотепер важко дихати у під'їзді. І після цього всього можна стверджувати, що пожежі не було?!

— Ні, не було!

— Може заглянемо у журнал реєстрації виїздів і все з'ясується, — запропонував я.

— Без проблем!

Коли ж я побачив журнал, то чомусь

відразу згадав відомого сатирика Михайла Жванецького. Напевно, і він не зміг би передбачити кульмінацію цієї історії. Навпроти позначки про виїзд за вказаною адресою жирними літерами у кружечку красувалися всього дві літери — Х/В.

— Ось бачиш, я правий! ХИБНИЙ ВИКЛИК!!! — переклав мені цю аббревіатуру радісний співрозмовник.

— І це ви називаєте хибним викликом? — не міг я стримати свого обурення. — Твої колеги життям ризикували... Чому все це ви називаєте Х/В?

— Зараз дещо уточню. — І Олег комусь зателефонував, уважно вислухав того, хто був на зв'язку, і, поклавши трубку, він повернувся до розмови... — Тепер мені все зрозуміло. Справді, пожежа була, але... є таке слово СТАТИСТИКА.

— Яка знає все...

— Але це саме той випадок, коли їй не обов'язково все знати. Якщо порівняти її торішню і теперішню, то вона буде не на нашу користь. Пожеж зараз побільшало в порівнянні з попереднім роком. Сам розумієш, як керівництво на всіх рівнях ставиться до погіршення статистики. Мовляв, не проводиться профілактична робота протипожежної безпеки... Ось і доводиться нам подібним чином вносити певні корективи.

Що тут казати, коментарі зайві. Єдиною вітохою для всіх мешканців нашого під'їзду є те, що Едуард Наливайченко після цього пожеж більше не влаштував. Мабуть тому, що невдовзі біля нашого під'їзду почав працювати штаб по охороні громадського порядку. А влаштувати пожежу біля цієї установи Наливайченку дорожче буде. Тут уже який ХИБНИЙ ВИКЛИК не допоможе.

Володимир ЕННАНОВ

ОГОЛОШЕННЯ

Адміністрація ПКПП «Теплокомунсервіс» повідомляє, що **з 15.09.2016 року** починається наповнення теплоносієм зовнішніх та внутрішніх інженерних мереж тепlopостачання в містах Буча, Ірпінь та селищах міського типу Ворзель, Гостомель. Просимо власників квартир, будинків, об'єктів бюджетної сфери та інших суб'єктів господарювання підготувати теплотехнічні мережі та **припинити всі ремонтні роботи.**

З метою дотримання єдиних положень і вимог щодо підготовки теплових господарств до опалювального періоду необхідно до 15 вересня 2016 року оформити та надати у виробничо-технічний відділ ПКПП „Теплокомунсервіс” **Акти готовності до опалювального періоду 2016-2017р.** (Додаток 4 до Правил підготовки).

Дякуємо за порозуміння!

Політична реклама

«Батьківщина» переможе на парламентських, а Юлія Тимошенко – на президентських виборах, якщо вони відбудуться найближчим часом

Партія «Батьківщина» продовжує залишатися найпопулярнішою політичною силою в Україні, а її лідер Юлія Тимошенко – найбільш рейтинговим політиком.

Про це свідчить результати опитування, проведеного з 18 по 23 серпня 2016 року соціологічною групою «Рейтинг» у всіх регіонах України (крім окупованої частини Донбасу і Криму). Було опитано 2000 респондентів віком від 18 років і старші. Помилка репрезентативності дослідження не перевищує 2,2%.

Згідно даних соціологів, у разі проведення найближчим часом дострокових

БАТЬКІВЩИНА

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ

парламентських виборів перше місце на них зайняла б партія «Батьківщина» - за неї готові віддати голоси 18,3% тих, хто прийде голосувати і визначився з вибором. Далі йдуть: Опозиційний блок (12,6%), Самопоміч (11,0%), Радикальна партія (11,0%), Блок Петра Порошенка «Солідарність» (9,1%), Свобода (5,6%). Решта партій отримали б менше 5% і до майбутнього парламенту не потрапили.

У разі проведення позачергових президентських виборів, переможцем на них стане Юлія Тимошенко – її підтримали б 17,7% виборців (серед тих, хто має намір голосувати і визначився з вибором). Друге місце у Ю.Бойка – 11,5%, а на третьому – П.Порошенко, у якого 10,7%. За ними йдуть О.Ляшко (9,8%), А.Садовий (8,9%) та А.Гриценко (7,5%).

Соціологи також відзначають, що протягом 2016 року електоральна підтримка Юлії Тимошенко зроста майже у півтора рази – з 13 до 18%, тоді як рейтинг Петра Порошенка за цей же період зменшився вдвічі (з 23 до 11%).

У 1980-х роках багатоповерхівка на київській вулиці Гоголівська, 37/2, що на розі з Павлівською, вважалася елітною. Мені не раз доводилося бувати в цій величезній підковоподібній будівлі: в одній з просторих квартир жив Анатолій Хорунжий, з яким у нас склалися досить тісні творчі стосунки. Поясню. У той час, працюючи в літературній редакції Українського радіо, я робив інсценізації творів письменника. Таких, наприклад, як документальної повісті «Втеча з острова Узедом», що розповідала про легендарного льотчика Михайла Девятаєва. Якось, розговорившись, Анатолій Мефодійович згадав, що в їхньому будинку живе актор Микола Гринько. Ну, той самий — тато Карло з кінофільму «Пригоди Буратіно». Я здивувався. Адже актор блискуче грав у картинах знятих на «Мосфільмі» або «Ленфільмі», та аж ніяк не на кіностудії імені Довженка. І я вважав його, в силу «дрімучого» незнання, артистом московським...

Скромна чарівність інтелігента

І треба ж такому статися, що незабаром незабутній Борис Брондуков познайомив мене з Миколою Григоровичем, з яким вони разом, в 1975-му, знімалися в «Афоні». З першої ж хвилини нашого спілкування цей, майже двометрового зросту трохи сутулий, елегантно одягнений, чоловік, з добрими, лагідними очима на вольовому обличчі і дещо іронічним поглядом, полонив мене своєю, сказати б, природною інтелігентністю.

Піднявшись на восьмий поверх будинку на Гоголівській, ми опинилися в двокімнатній квартирі. Я, часто буваючи в гостях у метрів української літератори і мистецтва, бачив на стінах їх шикарних, багатокімнатних квартир старовинні ікони, унікальні живописні полотна, бронзові фігурки відомих європейських майстрів на антикварних підставках і поличках, севрський або лімозький фарфор, богемський кришталі, перські чи турецькі килими... А тут ... Пам'ятаю, перше враження: не «благородні злидні», звичайно, але і не «печера Аладіна».

У просторому коридорі — вішалка, яка нагадувала розлогий куш, де в «худо-жньому безладі» висіли котелок, циліндр, ковбойський капелюх Stetson, канотьє... Помітивши моє німе здивування, Микола Григорович пояснив, що в цих головних уборах, що стали своєрідною колекцією, він знімався...

У кабінеті, обставленому, напевно «юговськими», вишневого кольору, меблями, на полицях тіснилися іграшки, які актор привозив з творчих відряджень, і іконка Миколи-чудотворця. Цей образок, розповідав Гринько, він завжди брав із собою, ідучи на зйомки. Звернув я тоді увагу і на фотографії знаменитостей — Любові Орлової, Андрія Тарковського, Марини Владі, інших відомих акторів і режисерів, — розставлених на книжкових полицях. А ще — був вражений справжнім квітником, що перетворював квартиру у своєрідну філію ботанічного саду...

Так скромно і невибагливо жив актор, який знявся за сорокарічну кінокар'єру в майже 180 стрічках видатних радянських режисерів — Олександра Алова і Володимира Наумова, Андрія Тарковського, Сергія Параджанова, Сергія Бондарчука, Олександра Зархі, Ролана Бикова, Олексія Германа, Дінари Асановой ...

«Професія, про яку мріяв ...»

...Рік 1920-й видався голодним і холодним, але в родині херсонських артистів, які служили в трупі Робітничо-селянського пересувного театру, незважаючи на життєві труднощі та негаразди, трапилася довгоочікувана радість — 22 травня (за іншими даними, 30 квітня) народився синочок. Здається символічним, що хрещеною матір'ю новонародженого Миколки стала Оксана Петрусенко, яка співала тоді в хорі Херсонського державного українського театру, заснованого Юрієм Шумським, і яку, трохи пізніше, директор театру Іван Сагатовський назве «українським соловейком».

Микола Григорович згадував, що вже в п'ятирічному віці, знайшовши момент, коли батьки перебували в грим-вбиральні, готуючись до вистави, він разом зі своїм чотириногим другом виходив на сцену порожнього залу і натхненно читав: «Бравий Славка надів лапку...»

З того часу, зізнавався Гринько, «ні про яку іншу професію, крім акторської, я ніколи не мріяв». Втім, після закінчення школи, сценічного освіти він не отримав...

МОВЧАЗНИЙ БОГАТИР ДУХУ

Так називали колеги кіноактора Миколу Гринько

Микола Гринько з дружиною

Коли Миколі Гринько виповнилося двадцять, його призвали на службу в «незламну і легендарну» Робітничо-селянську Червону армію, де призначили в 619-й батальйон аеродромного обслуговування Авіації дальньої дії. Тут, як співається в пісні, «хлопчину помітили», обравши комсоргом частини, що дало йому можливість проявити свої неабиякі таланти в художній самодіяльності.

Можливо, червоноармієць Гринько так до кінця служби співав би і танцював, але тут почалася війна. І Микола став стрільцем-радистом ПЕ-8, важкого бомбардувальника далекої дії.

Переживши «бої-згарища» і втративши чимало «друзів-товаришів», гвардії старшина Микола Гринько, на чийі грудях важко подзенькували ордена і медалі, в «переможному» 1945-му демобілізувався...

Уже в наступному році 26-річний ветеран війни опинився в Ужгороді, де його дядько режисер Володимир Магар (зауважимо, якому в 1960-м присвоїли звання Народного артиста СРСР), якраз створював Закарпатський український музично-драматичний театр. Придивившись до племінника і оцінивши його можливості, Володимир Герасимович призначив Миколу своїм помічником, і час від часу дозволяв виконувати епізодичні ролі. А коли самого Магара покликали до Запоріжжя, запропонувавши очолити студію при театрі імені Шорса, разом з родичем в «місто козацької слави» перебрався й початкуючий артист. Тут, після закінчення театральної студії, Гринько вперше вийшов на «велику сцену» Запорізької миздрами — спочатку в ролях типу «вівсянка, сер», а незабаром і в головних.

Невідомо яким вітром, але в 1951-му Миколу Гринька занесло на кіностудію імені Довженка. І тут, коли він, походжаючи коридорами, з цікавістю заглядав в кінопавільйони, де йшли зйомки, на цікавого провінціала буквально налетів якийсь молодий чоловік, і мало не силою поволік кудись. Як виявилось, режисерові Ігорю Савченку, який знімав фільм «Тарас Шевченко», терміново знадобився актор на крихітну роль селянина-бунтівника.

Побачивши потрібну «фактуру», Ігор Андрійович коротко скомандував: «Гри-муй», і через якихось півгодини приголомшений Гринько стояв перед камерою в світлі софітів.

Окрилений першим кіношним досвідом, актор запорізького театру цілих чотири роки чекав нових пропозицій. Але їх не було і, розчарований подібним неухагою, Микола, захопившись конференсом, остаточно перебрався до Києва, де в той час організувався естрадний оркестр «Дніпро».

Скрипалька цього «бенду» Айше Чулак-Огли, яка незабаром стала дружиною Миколи, сміючись, згадувала: якось довжелезний і худий, немов жердина Микола вийшов на сцену в образі «білої лебеді» з «Лебединого озера» Чайковського. Ставши на пуанти, і сором'язливо поправивши пачку, він, під гомеричний регіт залу, почав танцювати. При цьому його обличчя залишалося спокійним і серйозним...

«Талісман Тарковського»

Однак, як кажуть, чого бути — того не минути. Через рік режисери Олександр Алов і Володимир Наумов, що працювали тоді в Києві, запросили Миколу Гринька знятися в їх стрічці «Павло Корчагін», а через чотири роки — в картині «Мир входящему». Після того, як фільм був удостоєн «Золотого лева» на міжнародному кінофестивалі у Венеції, американські кінокритики дивувалися: звідки росіяни взяли на роль солдата-союзника такого блискучого і ексцентричного американця? І довго не могли повірити, що актор, який їм сподобався, — українець Микола Гринько. А режисер Геннадій Полока якось зауважив: «Будучи за своєю природою людиною м'якою, сором'язливою, трохи замкнутою, Гринько здатний до найнесподіваніших метаморфоз. Якщо робота його захоплює, актор миттєво перетворюється».

Микола Гринько та Андрій Тарковський

Тоді ж Миколу Григоровича, «мовчазного, непримітного богатира духу», як його стали називати в акторському середовищі, запримітив, Андрій Тарковський, що торував перші кроки в режисурі, і запропонував знятися в його кінокартині «Іванове дитинство». Ось тільки, за словами Миколи Гринька, «сценарій мені сильно не сподобався. Я вже тоді знявся в п'яти-шести картинах і вважав себе знавцем кіно. Я звик, що раз мова йде про війну, то повинні бути якісь масштабні колізії, гармати, танки. А тут нічого цього немає. Доля якогось хлопчиська. Заспокоїла тільки власна роль — підполковника Грязнова. Я таких людей зустрічав на війні. Фільм знімали хвацько, з запалом. Але мушу відверто сказати: враження, що я долучився до чогось геніального, у мене абсолютно не було». І тільки побувавши на прем'єрному показі, змінив свою думку: «Тут тільки я зрозумів, що у цього дуже молодого режисера велике майбутнє. І коли фільм закінчився, я просто отетерів».

Відтепер Тарковський став, мабуть, найулюбленішим постановником Гринько, а його самого назвали «талісманом картин Тарковського». Адже «батько Гринько», так його охрестив актор Анатолій Солоніцин, був зайнятий у всіх фільмах Андрія Тарковського, знятими режисером до його еміграції, — в «Андрії Рубльові», «Сталкері», «Дзеркалі».

Однак, як мені здається, від'їзд Тарковського на ПМП до Італії дещо надломив душевний стан Миколи Гринька. Ні, він, будучи затребуваним «характерним» актором, продовжує мотатися по кіностудіям Союзу, знімається за кордоном — в Болгарії, Чехословаччині, Німеччині, Норвегії ... Глядачі валом валять на фільми з його участю. Та особливу популярність Гринько здобув у дітей, знявшись в таких картинах, як «Автомобіль, скрипка і собака Клякса», «Пригоди Електроніка» і «Золотий ключик, або Пригоди Буратіно».

Володимир Конкін згадував, що «на роль Папи Карло Миколу Гринька затвердили з великими труднощами. Вважалося, що цей герой повинен бути товстеньким і невисокого зросту. Режисер картини Леонід Нечаєв взяв Гринько на свій страх і ризик. Але потім ніхто вже не міг собі уявити іншого Папу Карло. Одного разу, зустрівшись з Гринько на кіностудії «Мосфільм», я зізнався йому, що дуже люблю дивитися «Пригоди Буратіно». Микола Григорович посміхнувся мені своєю загадковою усмішкою і сказав: «Дитячі картини люблять тільки світлі люди». Мені здається, і сам Гринько був саме таким». І не хотів вірити в людську дурість і невдячність.

Народний артист України (отримав це звання першим серед українських кіноакторів) Микола Гринько, будучи, по суті, зіркою кіностудії імені Довженка, як це не парадоксально, був не особливо шанованим в Україні. Той же Конкін вважав, що причиною тому — людська заздрість. «На жаль, тоді, та й зараз, наш брат не любить, коли поруч знаходиться дуже успішний його колега, — розмірковував Володимир Олексійович. — Українські режисери вважали, що зовнішність Миколи Григоровича не відповідає середньостатистичному радянському громадянину». Він і сам із сумом був відвертим з близькими друзям: «Але ж я не зіграв жодної головної ролі в картині українського режисера».

І від того актор, який значився штатним співробітником кіностудії Довженка, дуже страждав. «Москва говорила, що Гринько не їхній актор, а наші кричали: він московський, — згадувала дружина Айше Гринько. — Хоча чоловік довгі роки «годував» кіностудію Довженка, знімаючись без пауз. Частину його гонорарів відраховували до фонду малозайнятих акторів. У якийсь момент Коля зрозумів, що для роботи на нашій кіностудії треба знімати самому. Як Іван Миколайчук. Гриня написав два сценарії. «Украдене щастя» пролежало на полиці шість років. Чоловіка все «годували» обіцянками. А він так хотів зіграти Миколу! Другий сценарій — «Сеньйор Маріо пише комедію» — теж був «зарізаний»... Гринько тут просто не зрозумів. Занадто великим був його талант. Багато разів можна було виїхати працювати і жити в Москву, але чоловік не хотів. Він шалено любив Київ!»

Будинок в Києві в якому мешкав актор

У Києві й упокоївся. Микола Гринько помер 10 квітня 1989 від лейкемії. А його дружина, продавши всі коштовності, поставила йому надгробний пам'ятник на Байковому кладовищі. І до кінця свого життя в 2013 році, кожен день, в сніг і дощ, під палочим сонцем, ходила на могилу свого Миколки...

Сергій КУЛІДА

Вітаємо з днем народження!

ПОКРАСЬОНА ОЛЕГА ГРИГОРОВИЧА,
Гаврилівського сільського голову

ДЕНИСЕНКО ТЕТЯНУ В'ЯЧЕСЛАВІВНУ,
начальника відділу доходів Бучанської міської

ВИШНЯК НАТАЛІЮ ВІКТОРІВНУ,
головного спеціаліста відділу обліку та звітності
Бучанської міської ради

ЙОЩЕНКА МИКОЛУ МИКОЛАЙОВИЧА,
депутата Бучанської міської ради

ШАПРАВСЬКОГО ТАРАСА ОЛЕКСАНДРОВИЧА,
завідувача юридичного відділу Бучанської міської ради

*3 повгозою, Бучанська міська рада,
колектив редакції «Бучанські новини»*

Вітаємо Шевчук Людмилу Яківну з Днем Народження!

Бути вище обставин,
У серці тримати Віру.
Рідні завжди є поруч,
А значить — ростимуть крила.
Бажаєм лиш добрих емоцій,
Бажаєм терпіння і сили.
Хай радує кожен день,
Зі святом тебе, Людмила...

Твої рідні

День ангела

Вітаємо іменинників та іменинниць!

10 вересня - Анна, Нестор, Панкрат
11 вересня - Іван, Уляна
12 вересня - Христофор, Свирид, Охрім, Олександр, Данило
13 вересня - Геннадій, Купріяна
15 вересня - Олексій, Іван, Федот, Антон
16 вересня - Василина, Петро, Юхим

Де краще?

Лікуємо і дбаємо про зуби

Де краще полікувати зуби, кожен обирає сам, керуючись ціновою політикою послуги та уважним й професійним ставленням лікарів. Для вас ми підготували порівняльну характеристику цін деяких стоматологій Бучі на найбільш затребувані послуги.

Стоматологія (біля базару)

Відбілювання зубів – 500 грн.

Чистка зубів – 300 грн.

Пломбування – від 280 грн.

Протезування (металокераміка) – від 850 грн (Україна),

1100 грн (Німеччина, Японія).

Зйомні протези – від 2000 грн.

Стоматологія «Kristal Dent»

Зняття зубного каменю, нальоту за допомогою

ультразвуку – 250 грн.

Лікування одного зуба – при поверхневому і середньому карієсі 60 грн, при глибокому карієсі – 120 грн.

Пломбування – від 330 грн.

Видалення зуба – від 300 грн.

Протези (металокераміка) – від 900 грн.

«Сімейна стоматологія»

Відбілювання – від 200 до 1000 грн.

Чистка зубів – 500 грн.

Пломбування – для дітей від 250 грн, дорослих – 450 грн.

Видалення зуба – від 250 грн.

Ортодонтія (металева брекет-система) – від 3500

до 6000 грн.

Протезування (металокераміка) – від 1500 грн.

Стоматологія Astra

Відбілювання – 1500 грн.

Чистка зубів – 800 грн.

Пломбування (робота під мікроскопом) – від 1100 грн.

Ортодонтія (металева брекет-система) – 5900 грн.

Протезування (металокераміка) – від 3750 грн.

Зйомні протези – від 2500 до 7000 грн.

Підготувала
Вікторія ШАТИЛО

Світлій пам'яті односельця, лікаря
АРХИПЕНКА Миколи Кузьмича

Ось уже минає рік, пронизаний боєм, огорнутий смутком і политий слізьми, як пішла з життя у вічність шанована нами людина, з безмежною добротою в серці, лікар від Бога.

Життєвий шлях Миколи Кузьмича – це зразок людської гідності, добропорядності та толерантності. Його смерть є непоправною втратою для родини, для жителів нашої громади та і всієї округи. Бо його називали в народі сімейним доктором. Багато людей вдячні Миколі Кузьмичу за вчасно надану допомогу і добру пораду. Душа Миколи Кузьмича сяє на небесах ясною зіркою, яка ніколи не згасне, бо вічно буде жити в людській пам'яті.

У цей день згадаймо Миколу Кузьмича добрим словом-спогодом, усі, хто його знав, любив і поважав. Нехай спить спокійно, він заслужив на Боже тепло і царство небесне.

Мешканці села Гаврилівка

АКТУАЛЬНО!

Управління Пенсійного фонду України у місті Буча Київської області повідомляє про поновлення роботи ШКОЛИ МАЙБУТНЬОГО ПЕНСІОНЕРА 23 вересня 2016 року.

В подальшому заняття будуть проводитись кожну 3-ю п'ятницю місяця, о 14-00 в актовому залі управління на 3-му поверсі, за адресою м. Буча, вул. Енергетиків, 1-А.

Запрошуємо бажаючих і зацікавлених в своєму майбутньому взяти участь в заняттях.

Спеціалісти управління будуть раді надати роз'яснення щодо питань пенсійного законодавства, які виникають при оформленні пенсії.

Газета «Бучанські новини»

Запрошує до співпраці:

- Рекламних агентів
- Авторів публікацій

Більш детальну інформацію можна отримати за адресою редакції:

м. Буча,
вул. Києво-Мироцька,
104-б,
або за телефоном:
(044) 383-50-73

Лист в редакцію

Я, Калініна Людмила Костянтинівна маю статус дитини війни, ветерана праці та інваліда 2-ї групи. На ім'я Анатолія Петровича Федорука я разом з мешканцями Склозаводської написала лист. Прохання у всіх жителів було одне – побудувати нам амбулаторію, щоб літнім людям і матерям з дітьми не доводилося добиратися до Бучанської поліклініки.

Через деякий час на моє ім'я надійшов лист з Бучанської міської ради. Прийшла відповідь, що планується відкриття амбулаторії сімейної медицини. Віра мешканців в допомогу міського голови Федорука Анатолія Петровича виправдалася.

23 серпня 2016 р. відбулось відкриття амбулаторії. Ремонт був зроблений на вищому рівні. При відкритті амбулаторії людям (а їх було дуже багато) за бажанням медпрацівники робили аналіз крові на цукор та міряли артеріальний тиск. Мені стало відомо, що в амбулаторії буде денний стаціонар на 5 ліжок, будуть робити крапельниці і процедури. Пацієнтів прийматимуть терапевт, педіатр та стоматолог. Працюватиме фізкабінет, ЕКГ-кабінет та три сімейних лікарів.

Всі жителі мікрорайону Склозаводський дуже вдячні голові міста Анатолію Петровичу та усім людям, які брали участь у відновленні такої необхідної будівлі.

24 серпня 2016 р. мешканці міста Буча відзначали День Незалежності у Бучанському міському парку. Я вперше побувала в цьому чарівному місці. Парк чудовий, затишний, з неймовірно гарними квітами, деревами та озером. На честь такого свята був концерт та нагородження учасників бойових дій. А тих, кого війна забрала назавжди – помянули хвилиною мовчання.

Я бачу скільки доброго для людей зроблено в нашому красивому місті. Тому впевнена, що Буча процвітає завдяки нашому міському голові Анатолію Федоруку та працівникам міської ради.

Бажаю всім миру, здоров'я та щастя!

Л. К. Калініна, Л.С. Артеменко,
В.І. Тарнавська, Л.В. Пишняк.

ОГОЛОШЕННЯ

Набираємо, навчаємо!
БРИГАДА БУДІВЕЛЬНИКІВ
Робота в Бучі, Ірпені.
095-785-91-59,
096-877-60-72, Віталій

ПОТРІБНІ ВАНТАЖНИКИ

на склад в смт. Гостомель
повна зайнятість,
з/п від 4000 грн
(098) 641-36-82, (050) 666-82-88

РОБОТА В Києві
Чистий СВІТ
Прибиральники
Двірники
Стабільна зарплата,
оплата проживання/проїзду
097 066 073 **340-39-39**

АНЕКДОТ

- Люба, що у нас сьогодні на вечерю?
- Дуже ліниві голубці!
- Це як?
- Капуста на балконі, фарш в морозилці!

- Запам'ятай, синку, розумна людина завжди у всьому сумнівається. Тільки дурень може бути повністю впевненим у чомусь.

- Ти впевнений в цьому, тато?
- Абсолютно.

РЕМОНТ
холодильників
ТА ВИКУП
несправних.
тел. (066) 021-22-18
Сергій

Втрачено посвідчення учасника бойових дій серія АА №355689 видане управлінням персоналу штабу в/ч А 0796 від 05.05. 2015р. на ім'я Кох Дмитро Володимирович вважати недійсним.

Втрачений паспорт серія НК № 801387 виданий Ніжинським РВ УМВС України в Чернігівській області 02.06.2000 р. на ім'я Примак Юрій Іванович, вважати недійсним.

Втрачено посвідчення учасника бойових дій серія УБД № 078515 на ім'я Медведюк Юрій Станіславович вважати недійсним.

ВСЕУКРАЇНСЬКА БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ
«ПРЕОБРАЖЕННЯ УКРАЇНИ»

Допомога наркозалежним, алкозалежним, безхатченкам, людям, що потрапили в складну життєву ситуацію, що звільнилися із місць позбавлення волі тощо. Спрощений прийом та безстрокове перебування у реабілітаційних центрах України.

БЕЗКОШТОВНО! БЕЗСТРОКОВО! АНОНІМНО!

Телефон довіри інформаційно-довідкової служби:

(067) 231-99-22, (050) 412-66-22

ВАНТАЖОПЕРЕВЕЗЕННЯ - ВАНТАЖНИКИ - РІЗНОРОБОЧІ

Прибирання територій, вивіз сміття, земляні роботи,
будь-яка важка праця
ЦІЛОДОВОБО, БЕЗ ВИХІДНИХ
www.gruzproffi.com (067) 461-73-22; (050) 449-56-56

СРОЧНО ТРЕБУЮТСЯ
УБОРЩИЦЫ

для уборки торговых центров
в м. Буча г/р неделя/неделю
тел. (067) 549 – 56 – 62 Сергей
тел. (044) 501 – 80 – 20 Татьяна

БУЧА

СРОЧНО ТРЕБУЮТСЯ
АДМИНИСТРАТОР

тел. (067) 549 – 56 – 62 Сергей
тел. (044) 501 – 80 – 20 Татьяна

БУЧА

Онлайн-послуга газети «Бучанські новини» —
«Лови новини на смартфон»

Ти першим дізнаєшся про життя міста та його людей, якщо підпишешся на онлайн-версію газети «Бучанські новини»

3 вересня 2016 року «Бучанські новини» запускають онлайн-проект – «Лови новини на смартфон».

Щоп'ятниці зранку на твоїй електронній пошті буде лежати свіжий номер «Бучанських новин» у PDF-форматі.

Обговорення публікацій можна продовжити на сторінці «Бучанські новини» в соціальній мережі Фейсбук.

Скористатися новою послугою дуже просто:

1. Через інтернет-банкінг зроби переказ на поточний рахунок.

Реквізити: Комунальне підприємство «Газета «Бучанські новини». ЄДРПОУ 32118988, Р/р 26005000034487 в ПАТ «Укрсоцбанк», МФО 300023.

В призначенні платежу вказати: «Передплата на онлайн-версію газети «Бучанські новини».

2. Відправ повідомлення з власної електронної скриньки на email: buchaneews@ukr.net з прикріпленням файлом квитанції про оплату.

3. Отримай в п'ятницю до 9.00 свіжий номер газети. Вартість послуги на один місяць – 9.50 грн. (4-5 випусків) , на 2017 рік – 114 грн.

Бонус для річної передплати — одне безкоштовне привітання або рекламний блок площею 8.5х 3 кв.см в будь-який місяць за вибором передплатника.

На производственное предприятие в г.Ирпень требуется
Кладовщик

Требования:

- мужчина/женщина (30-45 лет);
- опыт работы от 3 лет на производственном предприятии на аналогичной должности ;

- аккуратность

- знание ПК, Excel

Обязанности:

Оперативный учет объема готовой продукции, расхода сырья, материалов в производстве

График работы :

- понедельник-пятница 8:00-20:00;

- 2 субботы в месяц с 8:00-14:00, 2 субботы- выходных;

- воскресенье-выходной.

Зарплата от 5000 грн

Преимущества работы в нашей компании:

- своевременная выплата заработной платы;
- официальная трудоустройство;
- комплексные обеды за счет предприятия;
- удобный график работы;
- по мере необходимости предоставление жилья;
- комфортные условия работы;

Если Вы отвечаете всем требованиям - ждем Вас в нашем коллективе!

ТЕЛ.0678282160

Співчуваємо

Коллектив автогаражного кооперативу «Скляний» висловлює щирі співчуття Сиротку Марії Петрівні з приводу передчасної втрати її дочки Оксани.

Коли йде близька людина, в душі залишається порожнеча, яку нічим не залікувати. Ми поділяємо біль та горе рідних, підтримуємо вас у тяжку годину скорботи.

Засновник: Бучанська міська рада

Головний редактор: **Сергій КУЛІДА**

Адреса редакції: 08292, Буча,

вул. Києво-Мироцька, 104-б,

тел.: (044) 383-50-73 e-mail: buchaneews@ukr.net

www.bucha-rada.gov.ua

Свідоцтво «Про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації»

КВ №7360 ВІД 30.05.2003

Редакція може не поділяти думку авторів і не вступає з ними

у листування. Рукописи не повертаються.

За зміст реклами відповідає рекламодавець.

Віддруковано ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед»

м. Вінниця, вул. Чехова, 1А. тел.(0432) 556-397

Наклад: 1800 прим.

Замовлення №161112